

MEDLEMSBLAD FOR
RAUD VALALLIANSE

OPPRØR

4-2002

RØD SOMMERLEIR

Årets leir foregår 9.-14. juli på Strand Leirsted ved Sandefjord. Blant temaene er frihetskamp og fundamentalisme, globalisering, faglig arbeid m.m. Britt Bergsund, Amir Mirzai og Jørgen Sandemose er blant innlederne. Prisen er nedsatt i forhold til tidligere år, 1400 for voksne, 1000 for ubemidla og 600 for barn. MELD DEG PÅ NÅ!

SIDE 4-5

VERDENSBANKEN 24. JUNI

Under tittelen "Oslo2002" mobiliseres det i hele Norge til demonstrasjoner mot Verdensbanken sin forskerkonferanse i Oslo 24. juni. Det blir også motkonferanse, musikkfestival og mye mer. *Bevegelsen mot global kapitalisme ruller videre.*

SIDE 8

MILITÆRNEKTING

Terje Karlsen er avtroppende hovedtillitsvalgt for sivile vernepliktige i Norge, og skriver om norsk imperialisme og militærnekting i dag - fra Aslak Sira Myhre i Norge til reserveoffiserene i Israel.

SIDE 10-11

BLI MED PÅ
SOMMERLEIR

En, to, tre, mange Vardø

Forbanna politikere og kommuneansatte reiser opprørsfana mot den statlige politikken. Hva har skjedd? Jo, angrepene på lokalsamfunnene og velferdstilbudene er hardere enn noen gang.

Viss det skal gi mening å snakke om lokalt sjølstyre eller lokaldemokrati, må kommunene både ha lovbestemt rett til å ta avgjørelser om egne forhold og de må ha økonomi til å gjennomføre vedtakene. Kommunalminister Erna Solberg har stilt seg i spissen for det stikk motsatte: Med økonomisk tvang vil hun og regjeringa drive fram politiske endringer som det ellers knapt var mulig å få vedtatt i kommunene. Dette gjelder både avvikling av viktig tjenesteyting, eiendomssalg, privatisering og hel eller delvis sammenslåing av kommuner. Kommunepolitikere som er lydige mot staten i denne situasjonen, vil ende opp som viljeløse redskap for et statlig diktatur. De blir nyttige for staten, men ubrukelige for befolkninga.

I dag ser vi at lokalpolitikere faktisk protesterer. Ordførere ikke bare fra SP, men også fra H og AP kritiserer kuttene. Men de kritiserer jo sine egne! Partiene ute i distriktene må nå slutte å late som om de tilhører et annet parti enn det som sitter på Stortinget, de har faktisk drevet valgkamp for elendigheta. RV utfordrer lokalpolitikere til å ta et oppgjør med det markedsliberalistiske og distriktsfiendtlige tankegodset som er i partiene deres: –Ta oppgjør med selve grunnlaget for den poli-

tikken som vedtas på Stortinget og som dere må sette ut i livet!

AKSJONER I HELE LANDET

Hele lokalsamfunn, kommunestyre, alle som ønsker en sterk offentlig sektor må nå gå sammen mot statens økonomiske politikk. *Aksjon for Velferdsstaten* er et godt utgangspunkt for å utvikle denne kampen, og i denne kampen må fagbevegelsen må ha en sentral rolle.

For å snu utviklingen er det nødvendig med aksjoner i hele landet og et samarbeid på tvers av andre politiske skillelinjer. RV mener vi må ta i bruk alle nødvendige politiske metoder, dvs. alt fra konferanser og demonstrasjoner til sivil u lydighet som for eksempel nedlegging av politiske verv. Det er viktig å samordne et mangfold av aksjonsformer.

RV reiser disse krav og aksjonsformer:

- nedlegging av politiske verv
- kommunal skattenekt
- sanering av kommunegjelda
- bruk av oljefondet til å finansiere investeringer og drift i omsorgssektoren
- økt skatt på kapital
- nei til EØS, WTO og Verdensbanken. Ja til lokalt folkestyre

Landsstyret i Rød Valgallianse
2. juni 2002

” RV utfordrer lokalpolitikere til å ta et oppgjør med det markedsliberalistiske og distriktsfiendtlige tankegodset som er i partiene deres.

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR Bjarke Friborg
BLADSTYRE Johanne Bergkvist, Finn Olav Rolijordet, Else Merete Thyness, Kristine Nybø, Pål Hellesnes, Ingrid Baltzersen, Lars Akerhaug
BLADBUNAD Einar Børresen
TRYKK Avistrykk Norge

ADRESSE Osterhausgate 27, 0183 Oslo
TELEFON 22 98 90 54
TELEFAKS 22 98 90 55
E-POST oppror@rv.no

RV-KONTO 7878.05.75424 (Opprør og medlemsinnbetaling)

AKTIVISTKALENDER HØSTEN 2002

Det er flere gode tilbud for aktivistene i RV til høsten. Merk av på din kalender allerede nå:

- **Nei til EUs miljøkonferanse:** 7.-8. september (Oslo)
- **“Kvinner på tvers”:** 21.-22. september (Oslo). Landsomfattende faglig kvinnekongress
- **“Manifest02”:** 4.-6. oktober (Oslo). Sosialismekonferanse, arrangeres av RU, SU og Rød Front. <http://www.manifest02.no/>
- **RV-kvinnekonferanse:** 1.-3. november (Bergen)
- **RV-folkevalgkonferanse:** 15.-17. november (Oslo)
- **“En annen verden er mulig”:** 29. november-1. desember (Oslo). Globaliseringskonferanse. <http://www.attac.no/konferanse>

SOMMERGAVEN 2002

Kjære RV-medlem

Dette er et tiggerbrev, la oss ikke skjule det faktisk. Vi ønsker at DU skal bruke noen hundrelapper av feriepengene dine til RV. Av den enkle grunn at penger gir økt aktivitet.

Det er ikke bare RV som sender tiggerbrev til sine medlemmer. Jeg sitter her med et tilsvarende brev som dette fra et av regjeringspartiene. Forhåndsutfyllt på kr 250. Et parti med over 48.000 medlemmer. Og millioner i statsstøtte + alle regjeringmillionene. Men det skal jo noe til å holde alles interesse oppe med svada og tåketale om “handlingsregelen” (om hvor lite av overskuddet fra oljepengene vi kan bruke), om hvorfor kommunene faktisk har penger, men tydeligvis prioriterer feil når de må legge ned en barnehage, et sjukehus eller kutte i TT-kort-ordningen. Takk for all svada vi slipper å spre!

Men så var dette med å spre egen politikk da, for ikke å snakke om oppgaver aom roper på oss: Kamp mot statens økonomiske politikk! Styrk kvinnearbeidet! Faglig sekretær nå! Studér marxisme! Mot Verdensbanken, EØS, IMF og andre forferdeligheter! Boikott Israel! Vel, hvordan skal vi egentlig si det? En nyinnmeldt sa: “Jeg blir så forbanna når jeg ser hva som skjer i Palestina. Hva skal jeg gjøre? Det hjelper i hvert fall litt å melde seg inn i RV.” Hvorfor ser ikke flere RV som et alternativ? Hva med foreldrene i

Nittedal som vil bøte på kommuneøkonomien ved å gi penger til skolemateriell?

Da Arbeiderpartiet raste på galluppen i vinter, stod den ene partikoryfeen etter den andre fram og fortalte det norske folk at de hadde et kommunikasjonsproblem. De fikk ikke forklart politikken sin godt nok. Bortsett fra denne undervurderingen av det norske folk – som selvfølgelig har forstått AP sin politikk og derfor har snudd ryggen til den – var selve poenget med kommunikasjon viktig. Partier må faktisk kommunisere sin politikk, enten det er med løpesedler eller på internett, for å få oppslutning.

Det er ett politisk parti i Norge som har kommunikasjonsproblem, som ikke har klippekort til TV-debattene, som ikke får pressemeldinger klint ut over 4 spalter i de store avisene, som ikke blir intervjuet om krisa i kommuneøkonomien eller blir bedt om en kommentar til foreldrene i Nittedal.

Men det kan gjøres noe med det – og penger hjelper. Takk.

Hilsen oss på kontoret:
Elise, Eivind og Finn Olav

Bidrag settes inn på kontonr.
7878.05.75416

Nei til bompenger- og egenandelsnorge

Telemark Rød Valgallianse vil gå imot at bompenger skal finansiere utbygging av det offentlige veinettet i Norge. Dette er en form for privatisering som både svekker Stortingets rolle som ansvarlig for samferdselspolitikken og som rydder veien for en oppstyking av veinettet i aksjeselskaper som eier og driver

veinettet basert på bominntekter og eventuelle statstilskudd. Forslaget om bygging av 10 nye veibommer i Telemark må avvises.

Uttalelse fra årsmøtet i Telemark RV
5. juni

Fortsatt støtte til palestinerne! Sharon er ansvarlig for selvmordsbombene!

Palestina er nå preget av daglige israelske raid mot og beleiring av byer og lokalsamfunn, overgrep på uskyldige, drap og likvideringer som for eksempel drap på mor og barn ved veisperringa Qalandia mellom Jerusalem og Ramallah.

Bombene regner ikke over Gaza, men folk må leve innesperret, avstengt fra arbeid, familie og helsetilbud. Fødende mødre får sine barn ved veisperringene fordi ambulansene ikke får passere. Folk lever i konstant frykt. 87% av befolkningen er nå registrert uten arbeid og like mange er under fattigdomsgrensen. Underernæring truer nå 1 million palestinere i Gaza.

Samtidig med at angrepene på palestinerne fortsetter, fortsetter også selvmordsbombene rettet mot uskyldige sivile israelere. RV tar avstand fra denne aksjonsformen. Men dessverre frykter vi at angrepene vil fortsette så lenge portforbudene, veisperringene, bosettingene og selve den ulovlige israelske okkupasjonen av Vestbredden og Gaza ikke opphører. Vi forstår at israelerne reagerer med sinne og frustrasjon over at uskyldige

sivile blir drept også på deres side. Men riktig mann må stilles til ansvar. Det var Ariel Sharon som provoserte fram intifadaen med sitt besøk på Haram-Al-Sharif den 28. september 2000. Det er Ariel Sharon og den sionistiske regjeringa som bevisst har konstruert det helvete palestinerne i dag lever under.

Israel må stilles til ansvar, både for den terroren de daglig utsetter palestinerne for gjennom sin okkupasjon, og den motterroren den blodige israelske krigføringen skaper. All kamp mot den israelske okkupasjonen fortjener vår støtte, inkludert kampen ført av den israelske fredsbevegelsen og de israelske militærnektene – de stiller seg nå i spissen for motstanden mot israelsk okkupasjon.

Israel må stilles til ansvar for sine krigsforbrytelser. Men president Bush og USA, med norske myndigheter i hælene, må også stilles til ansvar for sin finansiering og stilltiende godkjenning av den israelske krigføringen. Dette stiller krav til norske myndigheter og alle de som sier de støtter opprettelsen av en palestinsk stat. En støtte til palestinernes

rett til en egen stat blir hul støtte dersom man ikke samtidig reagerer mot USAs finansiering av den israelske statsterrorismen. Men utenriksminister Jan Petersen og den norske regjeringen våger ikke å ta stilling og støtte de okkuperte. De er derfor medansvarlig for de israelske krigsforbrytelsene og motterroren disse forbrytelsene skaper.

Rød Valgallianse krever et klart norsk standpunkt. Bryt med Israel!

■ norsk boikott av Israel

■ bryt de diplomatiske forbindelsene med Israel

■ anerkjenn en palestinsk stat med egne, sikre grenser og Øst-Jerusalem som hovedstad

■ ingen fredsforhandlinger på USAs premisser

■ la de palestinske flyktningene vende tilbake

■ Israel må følge FNs vedtak og resolusjoner

Landsstyret i Rød Valgallianse
2. juni 2002

VEDTAK OM LANDSMØTET LS NR 5 DEN 2. JUNI 2002.

SAKSLISTE LANDSMØTET:

1. Konstituering.
2. Beretning.
3. Regnskap.
4. Retningslinjer for økonomiarbeidet.
5. Arbeidsprogrammet.
6. Handlingsplan for landsmøteperioden.
7. Valget 2003 - listestilling og valgkamp.
8. Politisk sak – vedtas på landsstyremøtet den 11.10.
9. Uttalelser.
10. Vedtekter.
11. Valg av ny ledelse.

KOMITEER TIL LANDSMØTET:

A) Arbeidsprogramkomiteen.

Landsstyret supplerte eksisterende komite (Erling Folkvord, Kari Celius, Romy Rohmann, Carmen Castro, Frode Bygdnes) med Tone Foss Aspevoll og Lars Akerhaug. AU kan supplere komiteen ytterligere ved behov.

B) Handlingsplan 2003 – 2005.

LS oppfordrer Sør-Trøndelag RV til å lage et forslag til Handlingsplan for neste landsmøteperiode. Forslaget må foreligge til LS-møtet i oktober. Etter LS-behandling sendes det ut i organisasjonen. Hvis Sør-Trøndelag RV sier nei, får AU fullmakt til å be en annen fylkesorganisasjon ta oppgaven.

C) Forberedende valgkomite.

Anka Ødegårdshaugen, leder, Oslo
Aslak Sira Myhre, Oslo
Sigrid Staurseth, Oslo
Asgeir Bell, Sandnes (vara: Jorunn Folkvord, Oslo)
Stine Akre, Bergen
Invild Moseid, Trondheim
Svein Olsen, Vågan

FASE OG DATOPLAN FOR LANDSMØTEBEVEGELSEN 2003.

2002	8. mai	Forslag om landsmøtet sendes LS etter behandling i AU
	31. mai	LS-møte nr 5 behandler: - saksliste landsmøtet - nedsettelse av komiteer (valg ny ledelse, arbeidsprogrammet - suppleres, handlingsplan)
	11.10	LS-møte nr 6 behandler: - arbeidsprogrammet - delegatnøkkel - politisk sak bestemmes - nedsette komiteer (uttalelser, politisk sak/valg 2003) - eventuell nødvendig delegering til AU
	15.10	Innkalling til landsmøte sendes ut til lokalagene. Helhetlig forslag til arbeidsprogram til behandling i lagene.
	31.12	Frist for innmelding av medlemmer for beregning av antall delegater fra lagene. Frist for innlevering av forslag på nytt landsstyre/partiledelse. Frist for innsending av forslag til landsmøtesakene. Frist for å fremme forslag til vedtektene.
2003	15. januar	Frist påmelding av delegater.
	18. januar	LS-møte nr 7 behandler: - innstillinger på landsmøtesakene - godkjenning av lag og delegater
	1. februar	Frist utsending av sakspapirer til delegatene. Behandling i lagene.
	28. februar	Landsmøtet begynner.

SMÅTT & GODT

VÅRKONFERANSE

Hordaland RV arrangerte sin årlige Vårkonferanse siste helg i mai. Denne gangen var Odda stedet og på konferansen deltok også folk fra Telemark og Vest-Agder. Av de sakene som ble debattert var RV sitt syn på fylkeskommunen, kommuneøkonomi og Haukelibanen. Sistnevnte er et prosjekt for å realisere en høyhastighetsbane mellom Bergen og Oslo – en bane som først og fremst skal konkurrere med fly. Flere RV-lag støtter opp om dette prosjektet og har kjøpt aksjer i selskapet. Du kan lese mer om dette på nettsida www.norskbane.no.

SOMMERKONFERANSE

Telemark RV inviterer til konferanse den 23.-25. august i Kragerås skjærgård. Program er ikke klart, men konferansen er åpen for alle, og kom du deg ikke på sommerleir er dette et godt alternativ.

LAGSLEDERKONFERANSER

Det har nylig vært avholdt en lagslederkonferanse for Østlandsområdet. Både politikk og organisasjon stod på dagsorden. Mye bra ideer om organisasjonsutbygging i RV ble unnfattet og i løpet av sommeren skal en del nytt veremateriell være klart. Etterhvert vil vi også følge opp med slike konferanser både for midt-Norge og nord-Norge.

FAGLIG

Landsstyret i RV har gitt støtte til journaliststreiken og oppfordret til å stemme nei i kommunenoppjøret. Tidligere i vår har RV-AU støttet streiken til Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet. Partikontoret har også sendt RV sin høringsuttalelse på et lovforslag om å endre overtidsbestemmelsene. Alle nevnte uttalelser finnes på nettsidene våre.

SKRYT

Da Vardø-ordfører Rolf Mortensen stod fram i media med at alle politiske verv i kommunen ville bli lagt ned i protest mot den statlige politikken, fikk han jo naturlig nok en støtteuttalelse fra RV. Der pekte vi på de store linjene og behovet for at opprørere stod sammen enten de var fra Vardø eller en bydel i Oslo. Etter som vi forstår så var forståelsen for disse perspektivene stor, så stor at Mortensen forlangte flere av våre formuleringer inn i plattformen til den nye (ordfører-) folkeaksjonen som ble stiftet på Værnes den 27. mai.

Finn Olav Rolijordet

RØD SOMMERLEIR - IKKE HELT SOM FØR!

- Rød Sommerleir er et treffsted for revolusjonære fra ulike partier og organisasjoner og uorganiserte.
- Rød Sommerleir er et diskusjonssted for rød og revolusjonær politikk.
- Rød Sommerleir er en sosial møteplass for utveksling av erfaringer, utvikling av kontaktnett og bygging av vennskap.

SMAKEBITER FRA PROGRAMMET

- Amir Mirzai, Thale Hungnes: Når religion blir politikk
- Debatt om venstresida og innvandrerpoltikken: Er SV de eneste med konkrete forslag?
- Jørgen Sandemose: Når blir den tillitsvalgte gissel?
- Adbusters med lysbildeshow
- Øyenvitneskildringer fra Palestina
- Britt Bergsund: Å gjøre det umulig mulig - om oppbygginga av klubben på SAS-hotellet
- Arne Rolijordet: Pensjon på børs - eller? m.m.

BARN PÅ LEIR

Leiren har egen barnehage med erfarne førskolelærere. Det arrangeres en egen pionerleir for barn mellom 6 og 15, egen informasjon kommer i egen melding.

Påmelding kan sendes til:

e-post: roed_sommerleir@sosialisme.no
Rød Sommerleir 2002, Osterhausgata 27, 0183 Oslo
Tlf. 22 98 90 50

FOR OPPDATERT PROGRAM/MER INFO OM LEIR?

–SE LENKER FRA HJEMMESIDENE TIL RV, RU, AKP OG FIN
www.rv.no - www.sosialisme.no - www.akp.no - www.leftist.net/fin

PRIS: 1000 for ubemidla, 1400 for folk i jobb, 600 for barn

PROGRAM

	TIRSDAG 9.7.	ONSDAG 10.7.	TORS DAG 11.7.	FREDAG 12.7.	LØRDAG 13.7.	SØNDAG 14.7.
08.00-10.00		Vekking, frokost, morgensamling, barn i barnehage	Vekking, frokost, morgensamling, barn i barnehage	Vekking, frokost, morgensamling, barn i barnehage	Vekking, frokost, morgensamling, barn i barnehage	Vekking, frokost, morgensamling, barn i barnehage
10.00-13.00		Røde folkevalgte og veien til sosialisme ■ <i>Innledere: Marte Mjøs Persen (Bergen RV), en fra Oslo, pluss RU og Demokratisk Alternativ.</i>	Når religion blir politikk. Om frihetskamp og fundamentalisme. ■ <i>Amir Mirzai (eks-islamist)</i> ■ <i>Thale Hungnes (kristensosialist, Change-maker)</i>	Norsk imperialism og militarisering ■ <i>Pål Steigan</i>	Når blir den tillitsvalgte gissel? ■ <i>Jørgen Sandemose</i>	Kollektive avtaler i en individuell tid. Hva skjedde med kvinnelønnen? ■ <i>Tormod Jarsve, leder i NKFAkershus</i>
13.00-14.00	Lønsj	Lønsj	Lønsj	Lønsj	Lønsj	Lønsj
14.00-16.00	Åpning ■ <i>Øyenvitneskildringer fra Palestina</i>	Fornyelse og samling på venstresiden – hvor vil ungdommen? ■ <i>RU, SU</i>	Venstresida og innvandrerpoltikk: Er SV de eneste med konkrete forslag? ■ <i>Chiku Ali, Bergen Internasjonale Kultursenter</i>	Omreisende sirkus eller global motstandsbevegelse – om demonstrasjoner og aksjonsformer mot nyliberalismen ■ <i>Jorun Gulbrandsen m.fl.</i>	Hvordan organisere de "uorganiserbare"? Ungdom, hotell- og restaurant, IT	Oppsummering, avslutning og opprydding
16.00-18.00	Bli kjent-opplegg				Pensjonen på børs? ■ <i>skolering ved Arne Rolijordet</i>	
18.00-19.00	Middag	Middag	Middag	Middag	Grilling	
19.00-20.30	Frie aktiviteter + legging av barn	Frie aktiviteter + legging av barn	Frie aktiviteter + legging av barn	Frie aktiviteter + legging av barn	Avslutningsfest	
20.30-22.00	■ <i>Adbusters med lysbilde-show</i> Kveldsprogram, gøy og moro	Kampen om Storfjellvegen ■ <i>Gunnar Arstein</i>	Kvinnene og krigen: Mellom Arafat og Hamas - må kvinnene vente?	Å gjøre det umulige mulig - om oppbygginga av klubben på SAS-hotellet ■ <i>Britt Bergsund</i>		

Filmklubben Spis de Rike kommer til å ha eget opplegg med film og moro:

- John Pilger: "Verdens nye herskere" om de multinasjonale selskapene
- John Pilger: "Nato targets" om bombinga av sivile under Balkan-krigen
- "Kasserollerevolusjonen" om opprøret i Argentina

Arrangør: Rød Sommerleir i samarbeid med Studieforbundet for Folkeopplysning

DETTE BLE VEDTATT PÅ STYREMØTE I SØR-TRØNDELAG RV 13. MARS.

Sumarleir

Dei siste åra har dei Raude Sumarleirene i liten grad fungert korkje som politiske verkstader eller til organisatorisk styrking. Leirene tiltrekk seg i stor grad den same gjengen som alltid har kome, og fungerer ikkje som møtestad for RV som organisasjon. Det er og usemje i RV om korvidt RV bør ha ein eigen leir, eller halda fram med sams arrangement med AKP.

På grunnlag av denne situasjonen ønskjer RV Sør-Trøndelag at det settast i gang eit ordskifte i heile organisasjonen om formålet med å arrangera leir, og forma slike leire bør ha. Vi oppmodar derfor det sentrale Arbeidsutvalet, og Landsstyret til å senda eit debattopplegg til alle lag, med følgjande spørsmål:

■ Kva slags rolle ser vi for oss at sumarleirene skal spela for RV?

■ Er det framleis interesse for sentrale sumarleire på austlandet?

■ Kva er dei politiske hovudemna som bør tas opp på leir?

■ Bør vi halda fram med felles leire med AKP/ andre organisasjonar?

Slik det er fungerer ikkje leirene korkje politisk samlande eller organisatorisk byggjande, og mobiliseringsarbeidet er ikkje i proposisjon med det arbeidet som leggst ned i å skipa til leirene. Situasjonen krever nytenking og vurdering i heile RV.

RV Sør-Trøndelag går inn for å ikkje halda ein sentral leir, men heller satsa på regionale seminar og konferansar.

Nederst til høyre: Chiku Ali fra Tanzania og Bergen RV innleder om venstresiden sin integrasjonspolitik. Nederst til venstre: Fra Rød Sommerleir 2001. Øverst: Rød Ungdom på leir.

IKKJE HEILT SOM FØR...

Opprør prata med leiar av sumarleirkomiteen, Jorunn Folkvord.

AV INGRID BALTZERSEN

Kva synest du om vedtaket frå Trondheim?

– Eg synest det er bra at det vert gjort vedtak om sumarleir, og spesielt når målet er å få opp ein debatt om temaet. Eg er imidlertid ikkje einig i alt som står i vedtaket, eg synest blant anna at det har ei lite undersøkjande haldning. Det kan jo vera greit å sjekka ut om det har vore ei utvikling dei siste åra, noko eg meiner at det har vore.

Kva synest du om at vedtaket kjem no i opptakten til mobiliseringa av sumarleiren, og ikkje til dømes rett etter førre leir?

– Tidspunktet er kanskje ikkje ideelt, men eg synest det er bra at det kjem opp ein debatt. Eg trur ikkje det vil fungera demobiliserande.

I fjor vart sumarleiren organisert på ein ny måte, i staden for at arbeidsutvala i AKP og RV hadde ansvaret for leiren var det ei gruppe unge jenter som starta tidleg og jobba frå slutten av november med å organisera og mobil-

isera til leiren. Målet var å få fleire unge, nye og damer på leir. Korleis er denne erfaringa oppsummert, og korleis er det organisert i år?

– Det er vanskeleg å oppsummera fjoråret kort. Hovudsaka meiner eg var at me starta å tenkja på ein ny måte i forhold til å gjera leiren til ein møteplass for fleire enn dei "ferdigorganiserte" revolusjonære. I år er det ei styringsgruppe sett saman av representantar frå RV og AKP i tillegg til FIN som òg ville vera med. Det heile er bygd på ei samarbeidsavtale mellom RV og AKP som formaliserer at Raud Sumarleir skal vera ein open treffstad for revolusjonære frå ulike miljø.

Trur du det vert Raud Sumarleir neste år?

– Ja det er eg ikkje i tvil om!

Har du nokon oppfordring til lesarane av Opprør i denne anledninga?

– Eg håper at flest mogleg kjem på leiren i år, og at flest mogleg engasjerer seg i debatten rundt, og utviklinga av sumarleiren!

ÉN PÅ LEIR: Sigrid Angen

Hvorfor sommerleir med barn? Ikke lett å skulle gjøre reklame og få det til å høres ekte ut, men det er faktisk bra å ha med barn på sommerleir. Noen steder hvor jeg har hatt med barn på møter, har jeg kanskje følt at barn er i veien. Slik er det ikke på sommerleir - ungene er en naturlig del av leiren. Det er barnehage, og jo flere barn jo bedre (kanskje bortsett fra for førskolelærerne..), så får de fleire leikekamerater. Strand ligger like ved sjøen, så det er bademuligheter også. I fjor var det to svære trampoliner der som ungene omtrent bodde i.. helt strålende. Og i år er det lagt opp til mer fri og tid til bading og slikt for alle, så det bør være ekstra gunstig for foreldre med barn.

Kvinneres rettsikkerhet og politiets udugelighet

Ingen blir lenger overraska når det skjer nok et konedrap i Norge, den slags er etterhvert blitt dagligdags i kongerike Norge. Vel, det finnes ett unntak; politiet blir like overraska hver gang. Og ikke søren om de klarer å finne motivet heller. Tydeligvis er den gjennomsnittlige politibetjent litt mindre begava enn oss andre.

I fjor blei et sted mellom 30 og 40 kvinner drept av sine (tidligere) partnere her i Norge. "Trenden" de siste åra har vært en stadig økning i antall drap av kvinner. Politikere, myndigheter og politiet gjør forsvinnende lite med dette, og velger å behandle sakene som enkeltsaker fremfor å se på mønsteret, som er ganske tydelig: voldsutsatte kvinner blir ikke beskytta i dagens Norge.

Etter å ha jobba på Kriresenteret for Kvinner i Bergen i over to år, er jeg skremt over hvor lite kvinners liv og sikkerhet verdsettes. Og jeg er overbevist om at hvis ikke noe drastisk gjøres, vil det bare komme flere og flere drap. I de drøye to åra jeg har vært ved krisesenteret, har vi hatt mellom 10-20 kvinner hos oss som har en dødsdom hengende over hodet. Mange av disse kvinnene har også barn, som får en høyst utrygg hverdag og barndom grunnet dette.

Politiet gjør i dag ikke jobben sin. Sånn som vårt rettsystem fungerer, beskyttes overgriperen og ikke offeret. Kvinne (og barna) rykkes opp med rota, og flyttes vekk fra familie, skole, jobb og vennekreter for å bo "trygt". Mannen, overgriperen, får fortsette å bo hjemme, og får i svært liten grad livet påvirket av det som skjer. Kvinnene tilbys minimalt med sikkerhetsordninger. Voldsalarmer tilknyttet telefonen i hjemmet hjelper fint lite om overgriperen klarer å komme seg inn i huset, å drepe noen tar mye kortere tid enn det tar for politiet å komme til stedet. Det samme gjelder bærbare voldsalarmer (som de færreste får tilbud om!). Besøksforbud er i praksis verdiløse, fordi mannen ikke straffes om han velger å ikke overholde dette. En verbal smekk på lanken og en politikjøreretur hjem, og vips kan han dra tilbake og stille seg utenfor kvinnens hus. Dette fordi strafferammen for overtredelse av besøksforbud er så lav at politiet ikke kan holde på mannen.

"Våre" kvinner vet at politiet ikke kan eller vil beskytte dem. De vet at de vil bli drept før eller senere, og planlegger livet sitt deretter. "Hvem skal ta vare på barna mine når han

dreper meg?". Dette er et spørsmål en kvinne som lever med en dødsdom må finne svaret på. Å leve slik som disse kvinnene gjør, tærer på. Å alltid måtte kikke seg over skulderen etter mannen, å aldri kunne gå på byen/butikken/kino/gata uten å frykte for sitt liv, å alltid måtte være på vakt, det kan knapt kalles et liv. Noen av "våre" damer sier det slik: "kan han ikke bare drepe meg, så jeg slipper dette?"

De aller fleste kvinnene som har blitt drept av sine (tidligere) partnere, har en forhistorie med vold, mishandling og trusler. At politiet spiller overrasket hver gang det skjer et drap, er motbydelig og hyklersk. De vet godt hva som pågår, men de velger å ikke prioritere det. De sier det er "spesielt vanskelige saker". Dette er ansvarsfraskrivelse!

RV må komme på banen i forhold til kvinners rettssikkerhet. Som et feministisk parti må vi stille progressive krav for å forbedre kvinners situasjon. Jeg har her noen forslag til krav som bør stilles.

1. Flytt overgriperen, ikke offeret! I dag blir kvinnen (og barna) flyttet til avsidesliggende plasser og isolert. Det bør være omvendt! La kvinnen og barna bli i hjemmet, tvangsflytt mannen og nekt ham å komme inn i fylket kvinnen (og barna) bor i.

2. Politiet må bruke offentlig påtale! At voldsutsatte kvinner av ulike grunner trekker anmeldelser av overgriperen er et kjent problem. Dette blir brukt som en sovepute av politiet, "hun trakk anmeldelsen, det var ingenting vi kunne gjøre". Dette er løgn! I slike tilfeller har politiet mulighet til å ta ut offentlig påtale, men de gjør de så og si aldri. Disse voldssakene er ofte veldokumentert hos legevakt mm, og det er ingen grunn til å ikke ta ut tiltale mot volds mannen.

3. Kvinnemishandling på pensum på Politihøyskolen! I dag vet den jevne politibetjent skremmende lite om kvinnemishandling. Når vi holder infooppdrag for politistudentene, er det ofte første gang politistudentene hører om krisesentrene og krisesenterbevegelsen. Kvinnemishandling omtales fortsatt som "husbråk", og bagatelliseres av mange politibetjenter. Kvinner som anmelder mishandling, opplever ofte å ikke bli trodd av politiet. Påføring av skyld og skam, uvettige kommentarer ("det er alltid to sider ved en sak", "det tar to for å krangle" etc.) og generelt klønete oppførsel fra politibetjentene fører til

Artikkelforfatteren mener politiet ikke gjør jobben sin i saker om kvinnemishandling og drap. Hun kommer med forslag til krav RV bør reise.

at mange kvinner vegrer seg for å anmelde voldssaker.

4. Strengere reaksjon på overtredelse av besøksforbud! Så lenge overgriper bare risikerer en vennlig smekk på lanken ved overtredelse av besøksforbud, har det ingen reell effekt.

5. Lettere tilgang på voldsalarmer for voldsutsatte kvinner. Å få voldsalarm er i dag en omstendelig prosess med søknader hit og dit. Svært få kvinner får tilbud om bærbare alarmer. Alle voldsutsatte kvinner bør få både hjemmealarm og bærbare alarm på dagen!

6. Ta krisesentrene med på råd! Politikere, myndigheter og politi må ta krisesentrene og deres kompetanse på alvor! Etter 20-30 år er det vi som jobber på krisesentrene som er de virkelige ekspertene på kvinnemishandling. Gjennom de årene krisesenterbevegelsen har eksistert, har vi samlet opp verdifull kompetanse og kunnskap om voldsutsatte kvinner. I dag blir krisesentrene lite verdsatt og sjelden hørt. Dette taper kvinnene på!

7. Økonomisk trygghet og uavheng-

ighet for krisesentrene! I dag er krisesentrene et lavterskeltilbud for kvinner, drevet av "vanlige kvinner" for "vanlige kvinner". Vår styrke er medfølelse, omsorg og innsikt. Dette kan aldri erstattes av psykologer, sosionomer og barnevernsarbeidere. Staten ønsker nå å "modernisere" krisesentrene, ved å ta de over litt etter litt og erstatte oss som jobber der nå med fagfolk. Dette vil sykleggjøre beboerne og slå beina under vårt viktigste prinsipp; lav terskel. De fleste sentrene sliter økonomisk. Den nye finansieringsmodellen for krisesentre vil gjøre det enda tøffere for sentrene. I Nord-Norge trues flere sentre med nedleggelse og sammenslåing med Støttesenter mot incest(!) pga. dette. Vi må kreve at sentrene fortsatt skal være uavhengige, og at de skal få nok midler å drive for.

Noen av disse kravene er kanskje kontroversielle, og det mangler garantert noen krav. Jeg ønsker en diskusjon, og deretter handling, på dette. Spør gjerne om noe er uklart!

Trude Koksik Nilsen, Bergen RV og medlem av RVs kvinneutvalg

Kvinneutvalgsmøte 20.-21. april

Kvinneutvalget i RV har nå hatt sin første samling. Ikke alle kunne komme på dette første møtet, men vi som kom hadde to fine dager hvor vi ble godt kjent med hverandre og fikk diskutert forslag til strategi for et "kvinneopprør" i RV.

HANDLINGSPLAN TIL LM-03

Siden det ikke er så lenge til neste kommunevalg og neste RV-landsmøte bestemte vi oss for å prioritere jobbing med en egen handlingsplan for kvinnepolitikk i RV. Dette fordi vi har vedtatt å satse kvinnepolitisk og at RV skal bli "kvinnepartiet", men uten at noen har helt klart for seg hvordan det skal skje. Vi trenger å legge en strategi for å få flere kvinner inn i den sentrale ledelsen i partiet, og vi må også gå igjennom rutiner, arbeidsmetoder og innretning på det politiske arbeidet vårt med kvinnebriller. Slik at partiet i større grad kan tilrettelegges for kvinnelige folkevalgte og tillitsvalgte.

RV SOM "JA-PARTI"

Videre synes vi det er viktig at vi har en strategi for og tanker om noen konkrete politiske saker som vi kunne tenke oss å fronte og lage god RV-politikk på. Vi ønsker å bli "Ja-partiet RV", vi skal ikke bare være mot en utvikling vi ikke liker, men også ha en politikk for den utviklingen vi ønsker.

Et forslag er å fokusere på kvinner og distriktene. Viktige stikkord her er verdiskapning, nyskaping og utvikling av gode bo- og leveforhold lokalt. 70% av alle studenter ved universiteter og høyskoler er nå kvinner. Det er denne gruppen distriktene må satse på hvis vi skal få levende og fremtidsrettede bygdesamfunn. Levende distrikter kan ikke leve uten kvinner som vil bo og arbeide der.

Unge menn må i større grad ta sin del av totalansvaret for barn og familie. Skal høyt utdanna kvinner velge distriktene trengs det muligheter for jobbkarriere, plass og penger for å utløse de gode ideene. Videre er det viktig med gode barnehager, utdanningsmuligheter, samt kultur- og fritidstilbud på bygda som tar høyde for unge menneskers kulturelle og sosiale interesser.

Vi diskuterte også en rekke andre spørsmål, bl.a. kampen mot skjønnhetstyranni og hvordan øke kvinneandelen til RVs folkevalgte og blant folk som står på liste. Vi ønsket også å fokusere på vold mot kvinner, bl.a. knyttet opp mot unge jenter, og "normalisering" av vold i seksualitet. Flere av disse sakene blir trolig tatt opp på den planlagte kvinnekongressen i Bergen 1.-3. november (sett kryss i kalenderen allerede nå!).

REGIONKONTAKTER

I tråd med mandatet til Kvinneutvalget har det enkelte kvinneutvalgsmedlem fått i oppgave å være kvinnepolitisk koordinator for ulike fylker. Dette innebærer at det enkelte medlem må ta kontakt med fylkesleder/lagsleder og si at de kan kontaktes hvis de ulike lag trenger

Jenter i RV står sammen.

hjelp med kvinnepolitisk vinkling, ideer til politiske saker med kvinnevri etc. Ansvarsfordeelingen ble slik:

Trude Koksvik Nilsen:

Sogn og Fjordane, Hordaland, Rogaland

Hilde Holland:

Telemark, Buskerud

Inger Lisbeth Hegland:

Sør-/Nord-Trøndelag, Møre og Romsdal

Berit Mortensen:

Nordland, Troms og Finnmark

Sigrid Angen:

Oslo, Akershus og Østfold

Elise Malde:

Oppland, Hedmark

Marte Mjøs Persen:

Aust-/Vest-Agder, Vestfold

NESTE MØTE 11.-12.10.

Mandatet til Kvinneutvalget slår fast at minst et av møtene i perioden skal sammenfalle med tidspunktet for landsstyremøtene. Neste møte i kvinneutvalget blir dermed fredag 11.10. til lørdag 12.10. I mellomtiden er det viktig å rapportere inn saker en synes RV burde ta tak i. Videre er det en handlingsplan som skal skrives og ferdigstilles til landsmøtet i mars 2003. Kvinnepolitisk leder og nestleder skal lage et skjelett til en handlingsplan og sende ut for kommentarer og innspill. Meld fra hvis dere har tanker om arbeidsmetoder og saker som dere mener må være med i en slik plan: elise@rv.no

Elise Malde er kvinnepolitisk leder i RV

Mandat for kvinnepolitisk utvalg i Rød Valgallianse

Vedtatt i landsstyret 3.2.2002

1. Utvalget settes ned og konstitueres av landsstyret i Rød Valgallianse. Kvinnepolitisk leder har sammen med kvinnepolitisk nestleder ansvaret for å innkalle til møter og stå for kommunikasjonen mellom utvalget og resten av ledelsen. Kvinnepolitisk leder er Rød Valgallianses talskvinne i kvinnepolitiske spørsmål.

2. Utvalget skal bidra til å utvikle RVs eksterne kvinnepolitikk og sikre at RV har et tydelig kvinne- og kjønnsperspektiv på alle politikk-områder.

3. Utvalget/utvalgets ledelse har rett til å uttale seg om alle forslag til politiske vedtak som fattes i RV.

4. Utvalget skal jobbe særlig med tiltak for å

øke rekrutteringen av antallet kvinner i RV, både eksternt og internt blant medlemmene og i tillitsverv. Utvalget kan gripe inn i organisatoriske prosesser og foreslå tiltak som det mener vil øke kvinneandelen. Særlig er det viktig å jobbe med kvinner i den sentrale ledelsen og blant RVs folkevalgte.

5. Jobbingen med å rekruttere kvinner er en del av organisasjonsbyggingen i RV. Kvinneutvalget skal jobbe opp mot organisasjonsutvalget og landsstyret for å samarbeide om å bygge ut RVs organisasjon og lokallag, dette er bare mulig med en god kvinnerekruttering og sterke kvinnekollektiv.

6. Kvinneutvalget skal ha en fast side i Opprør, og skal utover dette jobbe med å produsere stoff

til medlemsavisa. Opprør-redaksjonen skal bidra til å produsere KU-sida i Opprør, og arbeidet med kvinneprofil skal ikke begrenses til dette. Utvalget skal ha Opprør opp som punkt på hvert møte, og komme med innspill og krav til redaksjonen.

7. Kvinneutvalget skal søke å koordinere arbeidet med internt og eksternt kvinnepolitikk i lokal-lagene. Alle representanter i kvinneutvalget skal ha grupper rundt seg i sitt lokalmiljø som kan bidra til å sette vedtak ut i livet. Kvinneutvalget kan også foreslå at DL, AU og LS skal ta ansvar for arbeidsoppgaver, men dette må skje i samarbeid med det angjeldende organ. Medlemmene i kvinneutvalget har ansvar for hver sin region

8. Kvinneutvalget har et særlig ansvar for å følge

opp kvinnelige folkevalgte og den situasjonen de opplever internt i organisasjonen og i forhold til kommunestyre/fylkesting.

9. Kvinneutvalget skal iverksette en kvinnepolitisk aksjonsdag en gang i året som hele RV-organisasjonen skal delta i.

10. Kvinneutvalget skal rekonstitueres i begynnelsen av hver landsmøteperiode. Hvert utvalg kan vedta begrensede arbeidsplaner for seg sjøl innenfor dette mandatet. Det er viktig at utvalget konstitueres med henblikk på kontinuitet mellom landsmøteperiodene.

11. Minst ett av kvinneutvalgets møter i løpet av året skal legges i tilknytning til et landsstyremøte.

PRAKTISK OM VERDENSBANKEN

(klippet fra nettstedet www.oslo2002.no)

HVA SKJER?

St. Hansaften 23. juni, fra kl. 16.00:

FESTIVAL; Konserter og party mot Verdensbanken på Kontraskjæret, foran Akershus festning. Endelig program kommer snart..

■ 23. juni: **MOTKONFERANSE;** Verdensbanken arrangerer ABCDE-konferanse der de hevder at strukturaljusteringsprogrammer nå reduserer fattigdom istedenfor å skape mer fattigdom. Aktivister arrangerer "Åpent Forum" som har som formål å sette søkelyset på Verdensbankens rolle i verdenssamfunnet ved å se på erfaringer og initiativ gjort av det sivile samfunn. Konferansen finner sted på Diakonhjemmet fra kl. 10.00 til 19.30.

■ 24. juni: **DEMONSTRASJON;** Oslo 2002 arrangerer en stor, fargerik og spennende protestmarsj. Start: Jernbanetorget kl. 18.00.

■ 24. juni: **RECLAIM THE STREETS;** Gedigent gate-party. Festen starter umiddelbart etter den store demonstrasjonen mot Verdensbanken i Vaterlandsparken på Grønland.

■ 25. juni: **Desentraliserte aksjoner**
"Oslo 2002 er en bredt sammensatt solidaritetsfront som ble opprettet for å arrangere en massemønstring mot Verdensbanken mandag den 24. juni. Oslo 2002 oppfordrer også alle til å delta på motkonferansen og musikkfestivalen den 23. juni. Dette er separate arrangementer, men er begge støttet av Oslo 2002. Vi er kjent med at enkelte organisasjoner og miljøer vil prege Oslo med ulike aksjoner og demonstrasjoner også under den andre dagen av Verdensbankens møte – den 25. juni. Oslo 2002 kan ikke formelt ta noe ansvar for slike aksjoner. Men siden de vil bli oppfattet som en del av den samme bevegelsen, håper vi de blir vellykket. Vi går også ut fra at de blir avholdt innen for rammen av den samme enhet og de felles målsettinger som har preget Oslo 2002 til nå."

TRENGER DU OVERNATTING I OSLO?

"Oslo 2002" tilbyr overnatting fra lørdag 22. juni til tirsdag 25. juni for kr. 150,- Enkeltetter i denne perioden koster kr. 60,-. Les mer på www.oslo2002.no

Andre steder å bo i Oslo:
<http://www.holidaycityscan.com/oslohotels/>
<http://www.my-guide-oslo.com/profile.asp>
<http://www.osloguide.net/>
<http://oslo360.com/>
<http://www.hostels.com/no.html>
<http://www.camping.no/>

TRANSPORT TIL OSLO

Lokale aktiviteter og fellesreiser til Oslo:

Trondheim: kontaktperson, Hallgeir Oppdal, Attac Trondheim, tlf: 40 24 80 84, 74 28 52 20 epost: hallgeo@stud.ntnu.no

Buss vil gå fra Trondheim lørdag 22. juni og retur-nerer tirsdag 25. juni. Pris 700 kr. inkl. overnatting eller 550 kr. ekskl. overnatting. Påmelding skjer ved at du betaler inn penger på konto 9710.51.27794 og sender en mail med navn, telefonnummer og adresse. Husk å føre opp navn når du betaler inn pengene, og ta vare på kvitteringen. OBS OBS: Betaling må skje SENEST tors 6. juni! Helst så tidlig som mulig.

Bergen: se <http://veienfrabergen.fix.no>, epost: veienfrabergen@hotmail.com eller: Espen Edvartsen, Attac Bergen, Tlf: 99 25 30 39, epost: espen@antikrig.no

Stavanger: Attac Rogaland inviterer til felles tur til oslo for å demonstrere mot verdensbanken. Avreise lørdag 22 Juni. Ca KL 10.00. Buss Stavanger - Oslo. Overnatting i Oslo på Hersleb skole. Hjemreise tirsdag 25 Juni ca kl 15.00. Dette til en pris av kr 600,- pr person for buss tur/retur og overnatting. Nærmere opplysninger kan fås på mail: elagit.rogaland@rele.no eller Rolf Bersås mobil 91 30 00 26, Bindende påmelding ved å betale inn kr 550,- til Attac Rogaland: Konto 3202 20 37578

Tønsberg: kontaktperson, Brage Aronsen, Tlf: 92 83 39 85, epost: oslotbg2002@hotmail.com
Se også "Pilegrimsvandring" fra Tønsberg til Oslo.

Møre og Romsdal: Kontaktperson, Torstein Skarbø, tlf: 988 76 803, epost: revolusjon@netcom.no

Hamar: Det blir møte om Verdensbanken og Nord-Sør-temaer på Hamar tirsdag 18. juni kl. 18.00 i Hamar rådhus. Bor du i Hamar-regionen og vil være med og demonstrere mot Verdensbanken i Oslo – møt opp. Arr: SU, AUF, NU, NKU, Ungdom for Amnesty. Kontaktperson: Maria, tlf: 99 79 91 33 eller epost: mariahalle@yahoo.com

Reclaim the Streets

24. juni etter den store demonstrasjonen blir det arrangert Reclaim the Streets. Dette er en gatefest og en protest mot utviklingen i Oslo som utelukker flere og flere vanlige folk, spesielt ungdom. Ungdomsklubber legges ned og det blir færre og færre steder uten cover charge med aldersgrense

eller kjøpeplikt. Arrangørene av Reclaim the Streets ønsker at folk skal ha steder å være som ikke er basert på profitt. Folk skal ha det gøy i sin egen by, uten å måtte betale i dyre dommer. Oslos gater skal ikke være et supermarked med kjøpeplikt.

Festen er en markering av retten til å

ferdes hvor man vil, uten å bli krenket av politi og private vektore. Reclaim the Streets er også en markering av motstand mot den globale kapitalismen generelt, og spesielt mot Verdensbanken.

Gatefester av denne typen, med navnet "Reclaim the streets" har en forhistorie fra undergrunnsmiljøer og politiske subkulturer over hele den vestlige verden. Spiren fant sted i London, med gatefester på slutten av 80-tallet der house-miljøet trakk sammen med byens anarkistiske og autonome grupperinger og den alternative miljøbevegelsen. De klarte å skape store gatefester med et aktivt politisk uttrykk. Siden dette har slike arrangementer spredd seg til hele Europa og også USA.

Fra Gøteborg blir Reclaim the streets husket som arrangementet der politiet skjøt på demonstrantene. I debatten om vold og maskeringsforbud etc. har Blitz, som er sentrale i arbeidet med Reclaim the Streets i Oslo, trukket seg fra Oslo2002, fordi man ikke kunne gi garantier på forhånd for hva man ville gjøre hvis politiet angrep deres egne arrangementer. Miljøet har også reagert mot maskeringsforbudet arrangørene har vedtatt, fordi man mener vedtaket er selvkriminaliserende. Likevel legger arrangørene vekt på at det er politiet som avgjør om Reclaim the Streets blir et fredelig arrangement eller ikke.

Reclaim the Streets finner sted i Vaterlandsparken 24. juni, ca. kl 20:00 etter demonstrasjonen mot Verdensbanken!

Lars Akerhaug

RV-AU gjennomførte på møte 9. april 2002 en generell diskusjon om linjer for demonstrasjoner, inkludert mot Verdensbanken og ble enige om følgende prinsipper:

- demonstrasjonene 24. juni må være ikke-voldelige
- maskeringsforbud
- målet med demonstrasjoner er politisk og å bevege opinionen

VERDENSBANKEN påtvinger land rundt om i verden å underordne all demokratisk styring til MARKEDSKREFTENE

HEV STEMME!
VERDENSBANKEN™ ER I BYEN

STAKKARS OSLO!

www.adbusters.no

ADBUSTERS

- Adbusters er et globalt nettverk av kunstnere, designere, reklamefolk, aktivister og studenter som vil fremme den nye, sosiale aktivistbevegelsen i informasjonens tidsalder. Deres mål er å styrte de eksisterende maktstrukturene og arbeide for en endring i måten vi lever på i det 21. århundre.
- Adbusters ble startet i Canada, og gir bl.a. ut Adbusters Magazine som distribueres i 85.000 eksemplarer. Magasinet tar for seg kommersialismens utbytting av våre fysiske og kulturelle miljøer.
- Adbusters Norge startet høsten 2001.

Portrett: Adbusters

Jeg hørte først om Adbusters gjennom en venn av meg som er designer, men ikke spesielt politisk engasjert. Trodde jeg i hvertfall. Han mente dette måtte være noe for meg - en gjeng designere og reklamefolk som brukte hodene sine til noe bra. Noe annet enn å få oss til å kjøpe barberhøvler som ser ut som romskip og tannbørster som sier fra når du pusser for hardt. Neste møte med Adbusters var verdens kjøpefri dag i fjor, da jeg til min store glede oppdaget at VISA-skiltet på minibanken utenfor Oslo City var byttet ut med et nesten identisk skilt der det sto LOVE. Forskjellen var praktisk talt umerkelig, men samtidig gigantisk. Dette er adbusting, og Adbusters har kommet til Norge.

VERDENSBANKEN

Jeg treffer Joachim fra Adbusters Norge på café Flukt i Rosteds gate. Det har tatt meg nærmere 3 måneder å få til dette møtet, så jeg skjønner at disse folkene er rimelig travelt opptatt. Om dagen er det Verdensbankmøtet i Oslo i slutten av juni det jobbes med, og det er det Joachim helst vil snakke om. Samtidig passer han på å understreke at han snakker for seg selv, ikke på vegne av Adbusters.

Adbusters er nettverksorganisert, vi har ingen ledere. Derfor har vi valgt å gjøre det sånn, hver og én snakker for seg selv, sier han. – Vi har møter når det skjer ting, ellers foregår det masse aktivitet på epost-lista vår som har ca. 60 deltakere. Akkurat nå jobbes det ganske intenst med forberedelser til Verdensbankmøtet.

Adbustersnettverket sier seg enig i kritikken mot Verdensbanken, og har etter endel diskusjon tilsluttet seg aksjonsgruppa Oslo2002.

– Vi jobber med visuelle ting før møtet. Adbusters har blant annet fått fem svære reklameboards, såkalte superbords til disposisjon mens verdensbankmøtet foregår. Disse skal vi bruke til å få fram vår versjon av tingenes tilstand, sier Joachim. – I tillegg skal vi produsere et magasin, 'VB', som skal trykkes i 20.000 eksemplarer og distribueres i Oslo og resten av landet. VB skal parodierte tabloidpressen som skremmer bort folk ved å bruke krigstyper om voldelige demonstranter for å selge aviser. Vi ønsker å fokusere på demonstrasjoner som en demokratisk rettighet.

Joachim forteller også om en idé de har til et bilag til magasinet, myntet på journalister. Bilaget skal inneholde ferdige "klipp & lim"-bilder av steinkastende demonstranter, slik at journalistene kan ta seg fri og dra på hytta under verdensbankmøtet og allikevel

ha materiale til artiklene de skal skrive etter møtet.

– Vi ønsker en debatt om dette i avisene i ettertid, om mediernes dekning av slike demonstrasjoner, sier Joachim.

Jeg spør om økonomien i dette. Jeg mener: superbords, magasin i 20.000 eksemplarer, distribusjon i hele landet? Joachim forklarer: – Adbusters baserer seg på økonomisk støtte og vi sender ut mange søknader om dette. Vi har også vurdert sponing, blant annet av magasinet VB. Men Adbusters er anti-kommersielle, derfor er vi veldig strenge på hvem vi mottar støtte fra.

TRENGER IKKE VÆRE SOSIALIST

Men hvordan blir et løst organisert nettverk som Adbusters enige? Joachim forklarer at de tar viktige avgjørelser på allmøter, der de diskuterer seg fram til enighet.

– Dette har vist seg å fungere nesten overraskende bra. Det har med den flate strukturen vår i seg selv å gjøre, vi har lett for å bli enige. Adbusters består av en fin mix av designere, reklamefolk og aktivister. Særlig aktivistene våre gjør en viktig jobb. Uten de hettekleddede ungdommene som flyr gatelangs og klistrer plakater hadde ikke budskapene våre kommet ut til folk.

Jeg spør Joachim om Adbusters sitt forhold til venstresida i norsk politikk og om de definerer seg selv som en del av denne.

– Man trenger ikke være sosialist for å være med i Adbusters, sier han. – Det er klart vi har felles interesser med venstresida, men vi definerer oss ikke på en partipolitisk akse. Det vi driver med blir på en måte en annen dimensjon enn partipolitikk. Forøvrig tror jeg flere på høyresida støtter Adbusters. Saker som kjøpepress og kommersialisme er ikke bare partipolitiske saker.

ORGANISASJONSAVERSJON

Adbusters inkluderer folk fra Attac, RV, NU og sikkert mange flere organisasjoner. Statistikken over medlemskap i politiske partier skulle tyde på at ungdom er mindre engasjert i politikk enn før, men her er Joachim og jeg enige. Vi tror ungdom blir stadig mer politisk engasjert. Saken er bare at partienes medlemsstatistikk ikke lenger er tilstrekkelig som målestokk. Jeg spør hvorfor folk velger løst organiserte nettverk som Adbusters framfor de tradisjonelle partiene. Og hvorfor Adbusters kanskje mener det er nettopp dette de bør gjøre?

– Årsakene til at folk foretrekker nettverk som vårt framfor partipolitikk er rett og slett organisasjonsaversjon, sier Joachim. – For endel unge mennesker funker det ikke å sitte i møter og gjennomgå lange prosesser for å få satt noe ut i live. I Adbusters kan i teorien én person ha en idé og sette den ut i live selv. Vi ønsker slike mennesker, mennesker som bare gjør ting. Adbusting er mer en livsstil enn en organisasjon eller et begrep. Man er en Adbuster.

Samtidig skynder Joachim seg å legge til, med adresse til Opprørs lesere, at han ikke mener partiene har utspilt sin rolle.

– Det skjer mye bra i partiene, og vi presenterer ikke et alternativ i så måte. Vi mener ikke at verden skal styres som Adbusters, i løse nettverk.

KOMMUNIKASJON

Til slutt ber jeg Joachim snakke litt om idéene bak adbusting. Det handler om kommunikasjon og det er her det virkelig blir spennende, synes jeg. Hvorfor husker jeg VISA/LOVE-skiltet så mye bedre enn jeg husker alskens rød-svarte avisforsider fra IS, NKP, AKP, Blitz eller RV for den saks skyld?

– Adbusting er en teknikk for å få reklame til å slå tilbake på avsender, forklarer Joachim. – Og paradoksalt nok bruker vi reklamens virkemidler for å få til dette. Bak dette ligger erkjennelsen av at reklame er effektivt. Det er en grunn til at reklamebransjen og oppdragsgiverne tjener rått på reklame. Adbusters faglige styrke er kommunikasjon, og vi ønsker å nå en bred målgruppe. Vi ønsker å få vanlige folk, som vanligvis ikke engasjerer seg i politikk til å stoppe opp og tenke kritisk over budskap de får servert i hverdagen. Og Adbusters snakker et språk som særlig ungdom er vant til. Men for all del, innholdet i budskapet er selvsagt det viktigste, ikke bare emballasjen.

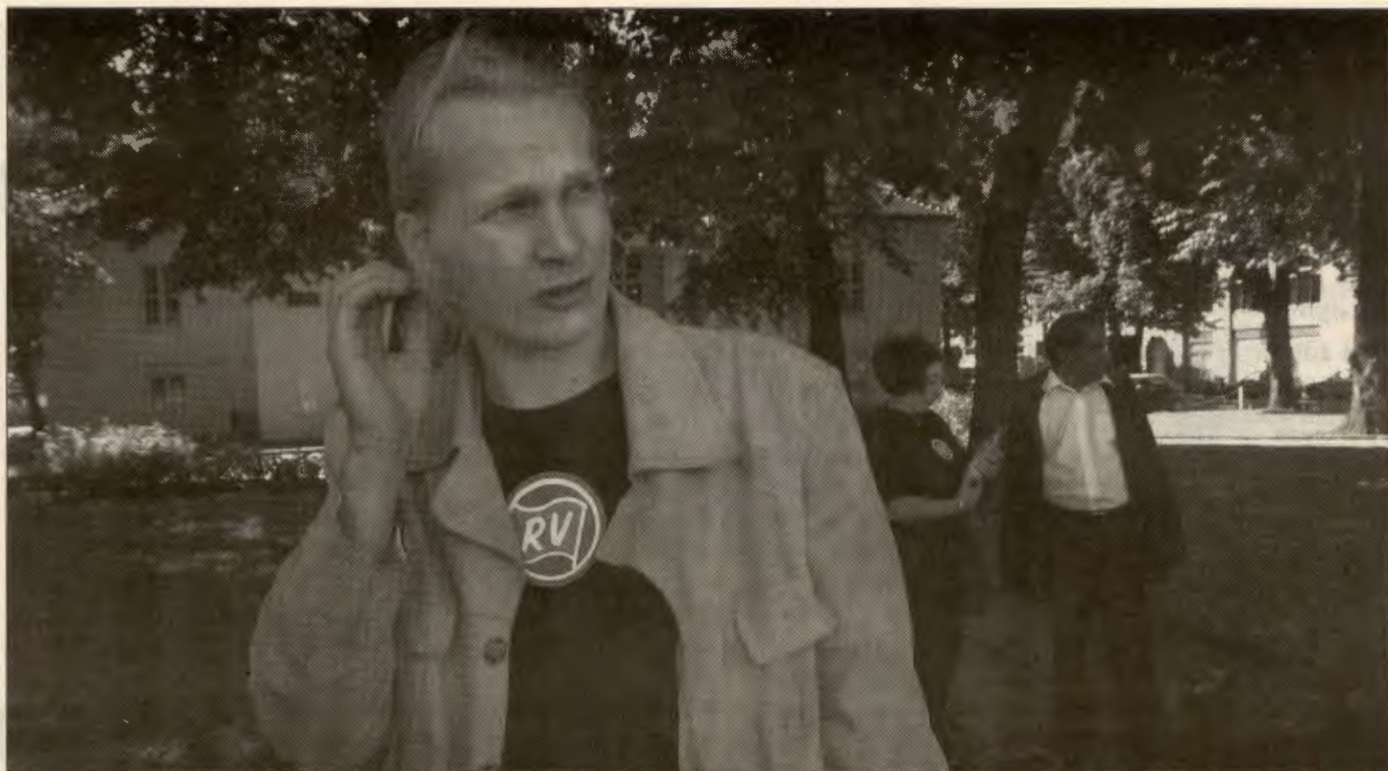
En professor i kommunikasjon kunne sikkert skrevet mange lange, kloke ord om dette, men jeg tror det handler om to helt forskjellige måter å kommunisere på. Mens de rød-svarte avisforsidene på sitt verste bare klasker en ferdigløsning, et ferdig gjennomtenkt verdensbilde i ansiktet ditt, der din eneste utfordring blir å godta dette eller ikke, gjør Adbusters med sitt VISA/LOVE-skilt noe annet. De fanger oppmerksomheten din med noe uventet, de vrir om på en virkelighet vi dessverre er blitt helt vant til og tvinger deg til å tenke selv. Ingen fasit, ingen ferdigløsning, men man må stoppe opp og tenke litt. Og er man sosialist med troen på folk er det vel nettopp dette som er det viktigste?

Joachim beskriver en klassisk adbust:

– Man tar for seg en reklame med en dårlig avsender eller et dårlig budskap, stjeler fonter, farger og logo og produserer noe som er til forveksling likt den originale reklamen, men med et budskap som effektivt og fullstendig slår bena under det opprinnelige budskapet.

Adbusters kommer på Rød Sommerleir i juli for å holde foredrag og lysbildeshow, så du oppfordres herved til å møte opp og få vite mer. Ønsker du å komme i kontakt med Adbusters i Norge finner du all nødvendig informasjon på nettsidene deres: www.adbusters.no. De trenger flere folk, for som vi alle vet: Det er nok av dårlige avsendere og budskap der ute...

Einar Børresen, Oslo RV

Aslak Sira Myhre ble i mai 2002 dømt til fengsel for militærnekting uten en gang å få sin søknad om siviltjeneste behandlet.

Nekter man militær førstegangstjeneste kan man få innvilget 14 måneders siviltjeneste. Blir ikke søknaden om siviltjeneste innvilget, må man sone 3 måneder i fengsel om man ikke ønsker å avtjene med våpen i hånd. Rød Valgallianses leder, Aslak Sira Myhre, ble mai 2002 dømt til fengsel for militærnekting uten en gang å få sin søknad om siviltjeneste behandlet. Hvorfor ble den aldri behandlet?

Hva betyr det å nekte militæret?

Noen vil sikkert hevde at jeg er konspiratorisk. Ok, greit. Men jeg klarer ikke å la være å stille spørsmålet: Hvorfor ble aldri Aslaks søknad om siviltjeneste behandlet? Hvorfor ble han dømt til 90 dagers fengsel (hvorav 60 betinget) uten å få anledning til å avtjene siviltjeneste i stedet? Hva var det med Aslaks sak som var så spesiell?

For å få innvilget siviltjeneste i dag må ditt nektingsgrunnlag være enten et pasifistisk, religiøst grunnlag, eller du kan nekte fordi du mener det er feil av Norge å støtte bruk av atomvåpen (som vi gjør via vårt medlemskap i NATO). De siste åra har det skjedd en skummel utvikling i den norske militære forsvarsstrategien. Derfor er det et krav fra sivilarbeidere og militærnektende i dag å utvide dette nevnte nektingsgrunnlaget.

Hva har skjedd med Det norske forsvaret? Problemet er vel at vi knapt har noe forsvar igjen i dag, kun et angrep. Forsvar av folket er ingen prioritert oppgave (om det da noen gang har vært det?). Forsvar av nasjonen er ikke lenger en meningsfylt størrelse. Grunnen til dette er at det er forsvar av økonomiske interesser som gjelder, og økonomien er ikke lenger nasjonal.

Etter at globaliseringa av markedsøkonomien skjøt fart måtte også norsk og internasjonalt militærvesen endre karakter, utifra en subjektiv kapitalistisk logikk. Fra tidligere å være et apparat for å verne om nasjonalstatens økonomi, til nå å verne om den globaliserte økonomien. Kapitalismen har ikke lenger noen landegrenser, og da blir det rimelig meningsløst å forsvare landegrenser med et militærvesen. Når det er oljeledninger i midtøsten som

er viktige for økonomien, hvorfor da satse penger på et militærvesen som skal passe på grensa mot Russland?

Hvis man ser på omorganiseringen av Det norske forsvaret, så kan heller ikke dette sees på som noe annet enn at våre myndigheter fører en forsvarspolitik som ikke ser Russland som noen reell trussel. Det er over hele linja territorialforsvaret i regionen som bygges ned, og det er spesialstyrkene som bygges opp.

Denne nye militære strategien har medført at Norge i løpet av de fire siste åra har meldt seg på to angrepskriger: mot Jugoslavia i 1999 og mot Afghanistan i 2001/2002. Dette er første gang på 1000 år at Norge går til angrep på et annet land. Og dette gjør det meningsløst å avtjene militær verneplikt. Med mindre man eier aksjer i Statoil og har personlige interesser i å forsvare oljeledninger i Midtøsten. For arbeiderklassen er det få interesser i ørkenen i Afghanistan.

Denne nye militærstrategien gir seg også utslag i statistikken: I 1999 fikk vi en foreløpig rekord i andelen vernepliktige som nektet militæret og som valgte siviltjeneste i stedet – 8,2 prosent av de vernepliktige det året avtjente siviltjeneste. Andelen nektende fra 1992 til 1998 lå mellom 5,3 og 6,6 prosent. Det spennende nå blir å se Afghanistankrigens betydning for opplutningen om å avtjene verneplikt – for det er vel heller tvilsomt om slike militære "fredsoperasjoner" i utlandet styrker forsvareviljen her til lands. Første halvår 2001 var det tilsvarende tallet nemlig på hele 9 prosent.

Et antiimperialistisk parti må samtidig være et antimilitaristisk parti. Her tror jeg RV fortsatt har et stykke å gå. Desverre

tror jeg at RV har vært litt for ivrige i å støtte opp om Forsvaret her til lands, uten å se sammenhengen mellom det kapitalistiske systemet og de nasjonale forsvarsstrategiene. Vi må spørre oss: Hvilke klasseinteresser tjener forsvaret og militæret? I denne sammenhengen er det en radikal og progressiv politisk handling å nekte militæret.

Aslak Sira Myhres grunnlag for å nekte militæret var ikke et pasifistisk grunnlag. Han ønsket å nekte militæret fordi den norske stat fører en aggressiv militær strategi, som blant annet medfører at vi sender angrepsstyrker mot andre land. Som nevnt over eksisterer det ingen presedens på dette nektingsgrunnlaget i den norske rettsstaten per i dag. Og mest sannsynlig ville Aslak ha fått et avslag fra Justisdepartementet på sin søknad om siviltjeneste. Men et avslag kan ankes opp til rettsapparatet, og prøves der. Presedens kan skapes ved å få prøvd sin sak i forvaltningen. Aslak fikk som nevnt aldri prøvd sin sak for forvaltningen – han ble kun dømt.

Sivilarbeiderne i Norge i dag støtta Aslaks sak fullt ut – vi ønsker en utvidelse av det gyldige nektingsgrunnlaget. Vi krever at det må være lov å nekte militæret på bakgrunn av Norges aggressive militære politikk.

Terje Karlsen
Medlem av Oslo Rød Valgallianse og
Hovedtillitsvalgt for Sivilarbeiderne i
Norge

Kilder:
Nekterstatistikk: Balder – Magasin for militærnektende 4/2001

“Du opplevde ikke krigen!”

Nylig feiret Norges sivilarbeidere Den Internasjonale Militærnektedagen, med markeringer og stands over hele landet. Selv var jeg på Egertorget og oppfordra andre til militærnekt. Sola skinte, og det var mye hyggelige folk å treffe. Men en respons gikk igjen fra forbigående “Du opplevde da ikke krigen!”.

Jeg er 27 år gammel, og jeg opplevde riktignok ikke krigen. Men jeg er ikke kunnskapsløs av den grunn. Tallmaterialet omkring politiske sympatier i Det norske forsvaret rett før og under andre verdenskrig er ikke ukjent, men allikevel oppsiktsvekkende: Hver femte av våre øverste offiserer var enten medlem av Nasjonal Samling (NS) 9. april 1940, eller meldte seg inn etter denne datoen.

Det er historiker dr.philos. Lars Borgersrud som har jobbet med en forskningsrapport omkring NS-sympatier før og under andre verdenskrig. Gruppen som Borgersrud har tatt for seg er på 648 personer: offiserer og

Norges militære nøkkelpersoner med kapteins grad og høyere, folk med faktisk kommandomyndighet. Ikke noe annet sted i befolkningen var prosenten nordmenn som valgte fiendens side så høy som nettopp her, vel å merke blant de høyere offiserene. Når man legger til såkalte «stripete» personer, det vil si offiserer som tok jobber og utførte oppgaver i okkupasjonsstyrkenes interesse, viser det oppsiktsvekkende materialet at nær halvparten av offiserene faktisk befant seg på fiendens side i begynnelsen av krigen.

Med denne kunnskapen er vi nødt til å spørre oss, hvor vanskelig var det egentlig å

okkupere Norge, når over 20% av våre offiserer støtta okkupasjonsstyrkene?

Skal man diskutere andre verdenskrig må man også ta med i betraktningen de ikkevoldelige metodene som ble brukt i kampen mot nazistene. Alt fra binders-symbolet i jakka, nisselua, og de illegale avisene var med som virkemidler i kampen mot den nazistiske ideologien og de tyske soldatene.

Bildet av den norske motstandskampen er mer enn kun deltagelse i det norske militærvesenet. Vår motstandshistorie må også inkludere den ideologiske kampen mot nazismen, og de ikkevoldelige metodene som ble brukt i denne kampen. Militærnektene blir fortsatt altfor ofte stemplet som landssvikere. Militærnektning dreier seg om kampen mot et forsvar som kun tjener borgerlige og konservative høyrekrefter.

Mye tyder på at Forsvaret i 1940 i liten grad var noe forsvar mot nazistene, og mot-

stands-kampen stod på helt andre områder. Nei, jeg opplevde ikke krigen, og jeg ser ikke at det å delta i militær verneplikt i dag, eller i 1940, er eller var noen progressiv kraft i arbeidet mot krig. Diskusjonen omkring andre verdenskrig og militærnektning er selvfølgelig lengre og større enn det som jeg får plass til her. Men det som er sikkert, er at diskusjonen inneholder mye mer enn påstanden om at militærnektning er det som legger landet åpent for en okkupasjonsmakt.

Terje Karlsen

Medlem av Oslo Rød Valgallianse og Hovedtillitsvalgt for Sivilarbeiderne i Norge

Kilder:

Dagbladet, 23. mars 1998

Dag og Tid, 21. september 2000

Midtøstens militærnektene

I begynnelsen av mai 2002 var antallet soldater og offiserer i den Israelske hæren, som hadde underskrevet på et opprop der de erklærer at deres dager i de okkuperte områdene er over, steget til 447. Nesten 500 soldater og offiserer nekter altså å delta mer i krigen mot Palestinerne, i de okkuperte områdene. Tar man også med antallet israelske militærnektene, de som nekter å avtjene militær verneplikt, er vi nå oppe i over 1000 israelere som det siste halve året har brukt militærnektning som protestmetode mot Israels opptreden i Palestina.

Dette skaper oppsikt, og sier oss noe om hvilken makt militærnektene har.

I følge internasjonal folkerett har hver enkelt soldat plikt til å ta stilling til om ordren han eller hun får kan betegnes som lovlig og rimelig. Denne rettspraksisen ble brukt mot tyske soldater i Nürnberg-prosessen (rettsoppgjøret etter 2. verdenskrig), den ble brukt i Norge i 1945. Den ble også brukt mot Israelske soldater i 1956, etter en massakre i landsbyen Kfar Kassem, der 47 palestinere ble meiet ned.

Etter en dom i israelsk Høyesterett ble det slått fast at soldater har plikt til å nekte ordre som kan regnes som ulovlige. Dette er også internasjonal rettspraksis.

I Norge i dag har vi en militærnektlov som kun gir oss adgang til å nekte militæret i

fredstid. Ved en eventuell unntakstilstand her i landet har vi altså ikke lenger lov til å nekte å stille opp for Konge og Fedreland. Men vi har rett og plikt til å nekte å følge ordre som medfører ulovlige handlinger!

Militærnektersituasjonen i Israel er prekkær for israelske myndigheter. Folk ser sjøl at det som foregår er urett. De ser at de må ta sitt personlige ansvar; å nekte militæret. Jeg gir selvfølgelig Amy Aylon, eks-sjefen for Israels hemmelige politi Shabak, helt rett når han hevder at det "å skyte mot ubevæpnede ungdommer er ulovlig".

Det er viktig å støtte israelere som tar det valget å nekte å bli med på videre okkupasjon og videre vold mot palestinere. Okkupasjonen er faktisk ulovlig.

Terje Karlsen

medlem av Oslo Rød Valgallianse og Hovedtillitsvalgt for Sivilarbeiderne i Norge

Kilder:

1) Dagsavisen 17. februar, side 16-17

2) Foredrag med Advokat Arild Humlen på Allmøte for Sivilarbeiderne i Hedmark og Oppland 13. februar.

3) Draft Notices, utgitt av det amerikanske "Committee Opposed to Militarism and the Draft"

Røde Fane

Innholdnr. 2/2002: Kjersti Nordby: Rapport fra Palestina - Ebba Wergeland: Forsvar Arbeidervernloven -Geir Sundet: Digitale fagforeninger -Solveig Aamdal: Hvorfor skole? - Henrik Skrak: Imperiets hemn -Erling Hobøl: Rapport fra Kurdistan -Per Gunnar Skotåm: Afghanistan nå -Olaf Svørstøl: Argentina -John Bellamy Foster: Imperialisme og "Imperium" -Forfatterkollektivet: Arbeiderklasseperspektiv på rusgiftspørsmålet Debatt:-Johan PetterAndresen: AKP-programmet Bokomtaler:-Jorun Gulbrandsen Jagland-boka -Birger Thurn Paulsen: NKF-historie -Harald Minken Planøkonomi -Den onödiga samtiden

Hvis du ikke abonnerer, kan du få et prøveabonnement til halv pris, kr.100,-. PB. 124, 3251 Larvik, tfo: 6276.05.28108

Besøk: www.akp.no/rfane

Demo

Første nummer i andre årgang er i salg!

ABONNEMENT

For å abonnere på Rød Fronts magasin DEMO, send e-post til demo-bladstyret@yahoo.com
Et abonnement koster 150 kroner (200 for institusjoner) for ett år (fire nummer).

INNOLD #1-2002

Eivind Winsvold: Um outrto mundo e possivel!
Susan Rakhsh: Kvinnebevegelse på tvers av kulturelle grenser
Yohan Shanmugaratnam: Imperiet slår tilbake
Mina Skouen: Velkommen til Schengen
Are Kalvø: Krig og fred og sånn
Terje Skaufjord: Krig er et helvete
Lotta R. Elstad: Napoleon med sin hær
Ljubisa Rajic: Krigen og de intellektuelle
Dag Eivind Undheim Larsen: Krigen i litteraturen
Veslemøy Lode og Bendik Wold: Ting og tang
Stig Sæterbakken: For en ny meningskritikk
Knut Kjeldstadli: Antonio Gramsci - en marxist for vår tid

TO SKRITT FRAM!

Rød Ungdom og venstresida

Opprør trykker her deler av strategidokumentet "To skritt fram!" som ble vedtatt av landsmøtet til Rød Ungdom i vår. Vedtaket viser en ungdomsorganisasjon som tenker langsiktig (strategien har et fireårsperspektiv, over to landsmøteperioder), har mye politisk selvtillit og som er i rask politisk endring og utvikling. En organisasjon som fremover vil engasjere seg mye mer aktivt enn tidligere i debatten om en ny vår for venstresida, både i Norge og internasjonalt.

TO SKRITT FRAM!

- en strategi for sosialistisk folkestyre

Rød Ungdom har mye å bidra med. Vi har utviklet visjonen om et sosialistisk folkestyre i *En sosialisme for vår framtid* (vedtatt i 2000). Vi har samlet viktige prinsipper og lærdommer for revolusjonær praksis (*Revolusjonær praksis*, utgitt 2002). I dette dokumentet – *To skritt fram!* – legger vi fram Rød Ungdoms strategiske hovedlinjer. Denne strategien står på to bein:

- Å reise en revolusjonær bevegelse for et sosialistisk folkestyre
- Å skape en legering av kreftene i «de nye bevegelsene» og kreftene i fagbevegelsen.

Dette er, slik vi ser det, de viktigste overordna arbeidsområdene i årene som kommer. Det er viktig, også på kort sikt, å utvikle alternativer til den rådende orden, for å inspirere motstandskampene og nedkjempe ideologien TINA (There is no alternative). Samtidig er det nødvendig å legge kreftene inn i de folkelige bevegelsene som viser sterkest kraft i møtet med offensiven fra høyre.

- Det første krever en *ideologisk offensiv*, videre *studiearbeid* og et skapende *samarbeid* på tvers av gamle skillelinjer på den revolusjonære venstresida.
- Det andre krever konkret *alliansebygging* og et *langsiktig arbeid* for å forene «de nye bevegelsene» og fagbevegelsen gjennom felles kamp som styrker begge sider. Et slikt arbeid er bare mulig hvis vi er aktivt til stede i begge bevegelsene.

STRATEGIENS MÅL PÅ ULIKE OMRÅDER:

Del I: Ny vår for venstresida (revolusjonær organisering)

- Øke oppslutningen om det revolusjonære alternativet – sosialistisk folkestyre
- Økt samarbeid mellom organisasjoner på den sosialistiske og kommunistiske venstresida
- Mer debatt og politisk avklaring på den sosialistiske/kommunistiske venstresida

Del II: To sterke bevegelser (frontarbeid)

1) BEVEGELSENE MOT NYLIBERALISMEN

- Styrke bevegelsens gjennomslagskraft i Norge, spesielt den lokale organiseringen
- Knytte bevegelsen nærmere til norsk politikk og fagbevegelsens kamp
- Bidra til systemkritiske debatter og fremme sosialistisk folkestyre innad i bevegelsen
- Bidra til å styrke kvinners posisjon i organisasjonene og kvinneperspektivet i kampsakene

2) FAGBEVEGELSE

- Øke Rød Ungdoms kunnskap og aktivitet på det fagligpolitiske området
- Øke organisasjonsgraden og den faglige aktiviteten blant ungdom
- Bidra til å utvikle samarbeid med «de nye bevegelsene», politisere fagbevegelsen og bidra til systemkritiske debatter
- Bidra til å styrke kvinners posisjon og kvinneperspektivet i organisasjonene

OM PARTILANDSKAPET I DAG (fra Del I: Ny vår for venstresida)

Gamle lojaliteter og organisasjonsskille er bare verdifulle hvis de markerer virkelige politiske motsetninger. Dette betyr i klartekst:

■ **Sosialistisk Ungdom** må diskutere om revolusjonære sosialister i lengden har noe som helst i SV å gjøre, eller om det revolusjonære SU heller bør satse på et revolusjonært parti-prosjekt.

■ **SV** bør diskutere om man kan kalle partiet sitt "Sosialistisk" når man ikke går inn for sosialismen, altså inn for å konfiskere privatkapitalen for å opprette et økonomisk demokrati – et sosialistisk folkestyre. Vi utfordrer SV til å møte Rød Ungdom til debatt – hva er det i "En sosialisme for vår framtid" SV ikke kan være enig i?

■ **AKP** bør diskutere hva slags parti venstresida trenger, om de skal fortsette å være et eget parti eller om man bør satse på et samlende revolusjonært prosjekt, og hva prosjektet i såfall er.

■ **RV** bør diskutere om RV er et godt nok utgangspunkt for et samlende revolusjonært partiprojekt, og bli langt bedre til å utfordre ideologisk, både i samlingsdebatten og internt på venstresida.

■ **Uavhengige revolusjonære og sosialister** i fagbevegelsen, miljøbevegelsen, kvinnebevegelsene, solidaritetsarbeidet, antirasismen og Attac bør kaste seg inn i arbeidet for et samlende revolusjonært partiprojekt, for eksempel gjennom arbeid i RV.

■ **Rød Ungdom** bør føre videre en debatt om – hva slags parti vi trenger – og hvordan vi kan skape det. Er det gjennom RV, gjennom AKP eller gjennom et nytt, samlende partiprojekt.

OM BEVEGELSENE I DAG (fra Del II: To sterke bevegelser)

Den globale offensiven fra nyliberalismen møter motstand fra to sterke bevegelser:

1) «**De nye bevegelsene**», som bl.a. kommer til syne ved de store toppmøtedemonstrasjonene i Vesten. Her inkluderer vi Attac, Zapatistene, De jordløses bevegelse i Brasil og mange, mange flere grasrotbevegelser som alle retter sin kamp mot nyliberalismen.

2) **Den tradisjonelle fagbevegelsen**. Fagbevegelsen slåss både mot privatisering/konkurransutsetting og mot «fleksibilisering» i arbeidslivet, to viktige ingredienser i nyliberalismens politikk.

De nye bevegelsene mot nyliberalismen har de siste årene klart å engasjere og organisere ungdom fra arbeiderklassen i langt større grad enn den tradisjonelle fagbevegelsen. Men hvis denne nye bevegelsen, som kommer best til syne ved toppmøtedemonstrasjonene,

Om ikke sosialdemokratiets begrensninger stod

klart for alle sosialister på 1960-tallet, burde det i 2002 være enighet om at reformismen har fått sin sjanse. Også Moskva-kommunismen og maoismen har spilt fallitt. Vi står uten fyrstårn, uten lojalitets-bånd til noe statsapparat. Med dette som vårt utgangspunkt, bør den sosialistiske venstresida gjøre opp status. Vi vil ta til orde for en debatt som setter analysene og politikken i sentrum, og for en stund legger organisasjonsnavn til side.

skal leve videre og utvikle enda større kraft, må den bli bedre forankret lokalt og nasjonalt. Vi må føre engasjementet og energien som får ungdom til å reise til Praha, Gøteborg og Genova inn i de konkrete kampene som berører folk flest.

■ «**De nye bevegelsene**» må ikke minst utvikle et nært samarbeid med fagbevegelsen. På den ene siden trenger disse bevegelsene å kople seg til den organiserte krafta i arbeid-erlassen (fagbevegelsen), på den andre siden kan et slikt samarbeid forye og forandre fagbevegelsen på en måte den har desperat bruk for.

■ **Rød Ungdom** mener en revolusjonær bevegelse i

Norge i 2002 må øke engasjementet i og utvikle sin strategi for disse to bevegelsene. Hvis ikke blir man stående og være «revolusjonær» på sidelinja, mens kampen pågår.

Ved landsmøtet i 2002 har Rød Ungdom et for svakt utviklet arbeid på begge områdene.

1) Vi «hang med» til Gøteborg, men hadde

mindre initiativ og strategi for å påvirke protestene i en god retning enn vi kunne hatt. Vi har noen aktivister i Attac, en del ansvarsfulle medlemmer og ledere i Ungdom mot EU, men langt ifra noen prioritert satsing på disse eller andre fronter mot nyliberalismen. Rød Ungdom diskuterer ikke hendelsene i «de nye bevegelsene» fortløpende, og har i for liten grad omstilt organisasjonen til at den politiske virkeligheten er endret på viktige måter fra og med Seattle.

2) I fagbevegelsen står vi så og si på bar bakke. Mange medlemmer har nok deltidsjobb, noen arbeider fulltid, men svært få er fagligpolitisk aktive. Vi har for lite kunnskap, både om fagbevegelsens historie, hvordan den fungerer i dag og hva som er de viktigste kampsakene i årene framover.

Når vi nå vedtar en strategi der økt innsats i disse folkelige bevegelsene er det ene av to bein, må vi være oppmerksomme på at vi ikke har et sterkt utgangspunkt. Vi må legge vekt på å lære. Vi må få med oss hele organisasjonen, ikke bare de som er «inne i sakene» fra før. Vi kan heller ikke regne med at store resultater kommer på svært kort tid. Derfor har denne strategien et fireårsperspektiv, over to landsmøteperioder.

RU OM FAGBEVEGELSEN

Samtidig med at de nye bevegelsene vokser i styrke og blir mer radikale, er fagbevegelsen i tallmessig tilbakegang i Norge. Den er på defensiven overfor både demonteringa av velferdsstaten og angrepene på faglige rettigheter i arbeidslivet. LO-toppen står uten strategi i en situasjon der det nære samarbeidet med Ap ikke lenger er en sjølsagt strategi. Ikke minst ungdommen sliter fagbevegelsen med å nå fram til. Fagbevegelsen er selv klar over sin egen forgubbing. Derfor ønskes nye krefter, spesielt ungdom, varmt velkommen.

Fagbevegelsen er sentral i enhver revolusjonær strategi fordi det er den som organiserer arbeiderklassen rundt dens egne interesser som klasse. Et sentralt problem er at arbeiderklassen i Norge (og Vesten) mangler klassebevissthet. Medlemmene av arbeiderklassen oppfatter stort sett ikke seg sjøl som arbeidere, eller som del av en felles arbeiderklasse. Bevisstheten om egen klasse-tilhørighet er en nødvendig forutsetning for kollektiv handling for å endre samfunnet. Et strategisk, langsiktig mål for Rød Ungdom er derfor å bidra til gjenreising av en sjølbvisst norsk arbeiderklasse. Dette forutsetter blant annet at man bryter ned fordommene som finnes i samfunnet mot store grupper av arbeidere, som for eksempel skoleverkets syn på yrkesfag.

Norsk fagbevegelse i 2002 er prega av ulike tendenser:

1) Tradisjonell arbeiderklasse

Denne delen av arbeiderklassen består av et flertall menn og er stort sett organisert i LO (Fellesforbundet m.m.), med høy organisasjonsprosent. Er ofte preget av Ap-dominans. De som utdanner seg innen disse yrkene ender som regel opp med å organisere seg.

2) Kvinnedominert offentlig sektor

Denne delen av arbeiderklassen er i vekst og har blant annet Norges største forbund (Norsk Kommuneforbund). Høy organisasjonsprosent. Ikke like preget av Ap. Har til tider en ganske offensiv og radikal lønnspolitikk, særlig med tanke på kvinnelønn. Kan bli den viktigste bastionen i kampen for velferdsstaten.

3) Privat tjeneste-yting – burger-proletariatet

Denne delen av arbeiderklassen består i stor grad av unge folk, og mange arbeider deltid. Noen bransjer har mange elever og studenter ansatt, for eksempel innen handel. Organisasjonsprosenten er stort sett lav. Faglige rettigheter står ofte svakt.

For Rød Ungdom er det mest nærliggende å legge inn kreftene i gruppe C. Her finnes flest ungdommer, her er det

mest «krise» for fagbevegelsen, og her finnes bransjer som fortsetter å vokse. Rød Ungdommere i arbeid vil ofte befinne seg i gruppe C. Dette betyr ikke at vi ikke vil utvikle politikk også for lærlinger og ansatte i industrien og offentlig sektor. RU må få en mer aktiv holdning til rekruttering av yrkesfagelever, men må samtidig høyne bevisstheten om at også det store flertallet av elevene som går allmennfaglig studieretning ender opp i arbeiderklassen, både i serviceyrker, velferdsyrker og mye annet.

Hvordan skal vi så gå fram for å øke organisasjonsgraden og kampviljen blant «burgerproletariatet» og andre ungdommer i arbeid? Har Rød Ungdom nok krefter til å få til store ting? Nei, det tror vi ikke at vi har. Det har heller ikke LOs ungdomskampanjer eller Sosialistisk Ungdom eller AUF. Derfor må alliansebygging og samarbeid være den viktigste arbeidsmåten. Skal vi oppnå noe blant ungdom i arbeid, må vi gå sammen med andre krefter som ønsker en slik offensiv. Det trengs ungdomskampanjer eller -aksjoner på tvers av fagforbundene. Det trengs nye arbeidsmetoder. Vi må ta i bruk konserter, fester, aksjoner – en fagbevegelse for ungdom må skapes av ungdom på ungdommens egne måter. I et slikt arbeid kan de ungdomsinitiativene LO allerede har startet være viktige, og det kan også bli behov for flere initiativer i tida framover.

”

Etter Murens fall i 1989 kan sosialismens frigjøringside

reises med en helt annen kraft enn under Den kalde krigen. Den globale bevegelsen mot markedsliberalismen setter fokus på demokrati, på hvordan storselskapenes makt overkjører folkestyret i hver krik og krok av kloden. Den ideologiske styrken til sosialismen finnes nettopp her; i kravet om innføringa av et virkelig folkestyre, et demokrati med makt over de økonomiske ressursene. Den ideologiske utfordringa er nå å reise det sosialistiske folkestyrets alternativ: Først internt i bevegelsene mot markedsliberalismen, deretter må den nå ut til de brede lag av folket som fortsatt holder fast på en ambisjon om velferdsstat og sosial utjevning. For disse målene er det sosialistiske folkestyret nå det realistiske middelet.

REBELL

Nylansering av RUs blad Rebell i august, følg med... Tlf. 73 51 70 35, e-post pervaago@online.no.

KonturTidsskrift #2 i salg nå kr 90,-

kultur- og ideologikritikk
25 bidrag til
en kritisk
offentlighet

2

Abonnement kr 200,- Institusjoner/Støtte kr 300,-
abonnement@kontur.tv www.kontur.tv

Abonnementskampanje

International Viewpoint er det engelskspråklige månedsbladet til 4. Internasjonale:

- følg debatten om internasjonal omgruppering
- hva skjer på venstresiden i andre land
- rapporter og analyser med klasse- og kvinneperspektiv
- korrespondenter i 50 land

For et års abonnement: kr. 400

Forbundet Internasjonalen
i Norge (FIN)

www.leftist.net/fin
fi1917@hotmail.com

SOSIALISME

RV og Cuba

For 20 år siden var vi sikre på hva som var sosialistiske land. Vi hadde også en klar mening om hva som var falsk sosialisme. Siden da har fyrtårn brutt sammen, de falske sosialistene blitt kapitalistisk og RV er uten modeller. Vi er vel stort sett enige om at vårt syn på sosialisme tidligere var dogmatisk og ensidig. Vi mener kanskje også at vi har gjort opp med dette synet. Jeg er usikker på om dette stemmer. Det beste eksempelet er Cuba.

På World Social Forum i fjor opplevde jeg hvilken enorm posisjon Cuba har i Latin-Amerika. Var dette bare ensidig latinsk patriotisme? Vet ikke vi at Cuba bare er en latinsk avart av et revisjonistisk diktatur? Etter ei reise til Cuba i januar er jeg blitt mer usikker. Hva vet vi egentlig om Cuba? Hvilken RV er studert cubansk økonomi og politikk? Etter et kort besøk har jeg bare fått et glimt av den cubanske virkeligheten. Jeg har skaffet meg det jeg har kommet over av litteratur på engelsk og lest. Min konklusjon så langt er: Dersom vi ikke er i stand til å foreta en konkret studie og diskusjon av den cubanske sosialismen, er vi fortsatt på vårt gamle "svart-hvitt stadie". Det er temmelig tragisk og eksklusivt om ikke det lille sosialistiske partiet RV følger nøye med på utviklingen i og gir sin beskjedne støtte til et land som forsøker å bygge sosialisme!

ANALYSE

Her er noen punkter til min analyse:

1. Cuba har lyktes i å opprettholde sin sjøstendighet, tross sammenbruddet av Sovjet-Unionen og Comecon som tok 85% av Cubansk eksport og tross et knallhardt press fra supermakten USA som bare ligger noen mil unna. Cuba er ingen kloning av Øst-Europa. De har bevart sin særegne, levende kultur med mye livsglede!

2. Landet kom gjennom kriseperioden 1990-95 og er langsomt i ferd med å styrke økonomien. Fordelingen av verdiskapingen er fortsatt svært egalitær og "pampevesenet" har et helt annet nivå enn i f.eks Kina. I forhold til landets utviklingsnivå er utdannings- og helsesektoren imponerende. Dette har bare vært mulig p.g.a. bevisst prioritering.

3. Landet er inne i en periode hvor det foregår betydelig sjøkritikk av "sovjetmodellen". Samtidig diskuteres hvordan et land i Cubas situasjon kan utvikle produksjonen og de sosialistiske produksjonsformene. Det er også en gryende kritikk av mangel på sosialistisk demokrati.

4. Cubanske økonomer sier i dag at Cuba er i "sosialismens primærstadium" og at landet må ha et 100-årsperspektiv på utviklingen av sosialisme.

5. Den cubanske sosialismen strir med store indre og ytre problemer. Kopiering av sovjetmodellen førte til nasjonalisering av alle produksjonsmidler, også jord og småeiendoms. Ingen økonomier i verden er så sentralistiske som den cubanske. Samtidig er produktiviteten svært lav og det sløses med ressurser. Et av tiltakene for å øke produktiviteten er å tillate mer privat.

6. Etter at avtalene med Sovjet brøyt sammen har landet fått alvorlige valutaproblemer. På kort sikt prøver regjeringa å løse dette med å åpne for turisme og utenlandsk kapital. Som en følge av dette kan turister på Cuba leve et behagelig liv i en egen dollarøkonomi. Folket på Cuba må fortsatt greie seg med det som finnes i pesosøkonomien. Her er f.eks tilbudet av forbruksvarer minimalt. Motsetningen mellom dollar og pesosøkonomien er ei tikkende bombe. Men hvilke andre alternativer hadde den cubanske regjeringa da Comecon brøyt sammen?

7. På lengre sikt må Cuba styrke energisektoren og forbruksvaresektoren. Dette forutsetter

stram planlegging og vil bare være mulig om folket fortsatt støtter den cubanske sosialismen. Dette er noen punkter som viser hvilke utfordringer Cuba sliter med og hvilke politiske og økonomiske spenninger det er i det cubanske samfunnet. Dette kan vi kan lære utrolig mye av om vi vil. Det letteste vi kan er å avfeie Cuba som "dette er ikke sosialisme".

INGEN IDYLL

Hva slags samfunnsystem har vi i dagens Cuba? Jeg mener ikke Cuba er en sosialistisk idyll. Men hvilket land kan utvikle en "idyllisk sosialisme" på bakgrunn av brutal kolonial undertrykking, internasjonalt press og en befolkning uten erfaringer med sosialistisk økonomi og politikk? Etter min mening har vår tidligere inndeling i sosialistiske og kapitalistiske land vært alt for enkel. Veien til sosialismen må være ulik for land med en kolonial bakgrunn og tidligere høyt utvikla kapitalistiske land. Selv om utviklingen mot sosialismen har alle odds mot seg i et land av Cubas type, kan vi ikke avvise at det er mulig. Etter min mening tyder mye på at Cuba i dag, 43 år etter revolusjonen, fortsatt har hindret sterke pro-amerikanske krefter i å gjennomføre kontrarevolusjonen og fortsatt har regjeringa som mål å utvikle sosialismen.

Etter at de gamle makthaverne er kastet og ei ny regjering har fått makta som ønsker å utvikle et sosialistisk samfunn, vil veien mot et sosialistisk samfunn måtte bli svært ulik om landet har vært industrialisert eller ikke. Dette har vi i liten grad lagt vekt på i våre analyser av sosialismen. Jeg mener vi i dagens verden må skille mellom tre former for økonomiske og politiske systemer:

1. Høyt utvikla kapitalistiske og imperialistiske land.

2. Kapitalistiske "tredje verden"-økonomier. Disse er karakterisert av en ekstremt todelt økonomi:

a. Utvikla produksjonskrefter og kapitalisme, i stor grad basert på utenlandsk kapital, i byene og begrensede områder.

b. Ei stor og fattig landsbygd med sterke innslag av koloniale eller feudale produksjonsforhold. Denne landsbygda utgjør en enorm arbeidsreserve for de imperialistiske landa.

3. Sosialistiske "tredje verden"-økonomier. Dette er land i den 3.verden som Cuba (og kanskje også noen andre, Vietnam, Kina?) hvor markedet spiller en underordna rolle og hvor produksjonen styres politisk etter en plan. Som i andre 3.verdenland er det politiske demokratiet lite utvikla. Framtida vil vise om disse landa utvikler seg til sosialistiske land. Både evnen til å bevare sjøstendigheten i forhold til imperialismen og evnen til å utvikle et sosialistisk demokrati, vil avgjøre dette. Mye tyder på at Vietnam og Kina beveger seg i feil retning. Når det gjelder Cuba er jeg langt mer optimistisk.

Jeg oppfordrer RV til å følge med på og studere den Cubanske utviklinga. Reis til Cuba og diskuter! Cuba er også et utrolig flott land å feriere i.

Peder M. Lysestøl, Trondheim RV

OVERVÅKING

Informatører og skurker

Det er et paradoks at vi som sloss for arbeidsplassene i skipsbyggingsindustrien på 70- og 80-tallet, har tjukke mapper i Overvåkingspolitiets (POT) arkiver, mens de som sørger for å nedlegge minst 20.000 arbeidsplasser – og deres agenter på verfta – var helt uinteressante, skriver Erik Ness, sentralstyremedlem i AKP og tidligere nestleder i klubben på Kaldnes Mek. i Tønsberg.

Det er nå kjent at jeg har krevd å få innsyn i noe av hva POT har samlet av informasjon om meg siden 1973 – i hvert fall noe av materialet – og at det innholder alt fra registrering av private kjæreste-forhold til agents rapporter om fagforeningsarbeid.

Det avisene og NRK har vært mest opptatt av, er om det har vært agenter på Kaldnes Mek., en arbeidsplass med 1200 arbeidsplasser i Tønsberg i sin storhets tid. Til det har jeg svart:

– Jeg vet ikke om noen agenter. Inntil det motsatte er bevist, regner jeg med at de jeg kjente, var hederlige mennesker slik jeg kjente dem.

– Et par av dokumentene viser imidlertid til at det var informatører som rapporterte fra Kaldnes og Horten Verft. I mappa mi er de registrert som Dok. nr 5 og 12.

Et par sitater de to dokumentene:

– "andre akp (m-l)ere (agentens navn sladda av POT, E.N.) har snakket med erik ness, f.11 03 49, (medlem av distriktsstyre i vestfold akp (m-l), og (her er mye/mange sladda av POT, E.N.) i disse samtalen har (agentens navn sladda av POT) gitt uttrykk for at de har forholdt seg rolig lenge nok naa, det er noe som heter sivil u lydighet, og det maa tas i bruk naa. (...)." (Dok 5)

– "Pålitelige og veiformert kilde opplyser at ovennevnte (Og her refereres det til mitt navn med fødselsdato og riktignok feil adresse, E.N.) nå arbeider på Kaldnes Mek. Verksted, hvor han har gjort seg bemerket ved sine ytterliggående politiske standpunkter. (...)" (Dok 12)

Det må være rimelig språkbruk å kalle "pålitelig og veiformert kilde" for agent. Men agent for hvem? Er vi så sikre på at det var en POT-agent eller var det et annet etterretningssystem sin agent?

DNAS ETTERRETNING

I denne forbindelsen er det interessant å se på hvor disse dokumentene kommer fra. Begge to er oversendt fra Overvåkingsentralen og så til politiet i Tønsberg der de hadde en egen POT-avdeling. Hadde det vært en agent som var verva av POT lokalt, ville informasjonen gått motsatt vei, fra Tønsberg til Oslo.

Jeg tolker dette som at agenten tilhørte et annet nettverk som drev overvåking, og det er nærliggende å tro at det er det samme nettverket som Ronald Bye og Finn Sjøe har skrevet bøker om og avslørt, nemlig nettverket til Arbeiderpartiet som var særlig godt utbygd i fagbevegelsen og som hadde som åndelig leder og inspirator, Einar Gerhardsen og hans Kråkerøy-tale som startet jakten på kommunister etter krigen.

Det er ikke overraskende for oss som har visst om dette nettverkets eksistens, men det er med vemmelse jeg registrerer at de også har vært i hælene på meg og jeg registrerer nok en gang at det i Norge bare har eksistert ett parti som har hatt sterke stalinistiske trekk, nemlig Det Norske Arbeiderpartiet. De har framstilt seg som demokratiets forsvarere, bedrevet Stasi-metoder og som sørget for at kommunister er blitt frosset ut, ikke fått jobb, til og med ungene deres ble mobbet i den verste

perioden etter krigen. I den grad det er noe politisk parti som har levd etter metoden "målet helliger midlet", er det Arbeiderpartiet.

SOL-RAPPORTEN

Samtidig med at POT samlet på leserinnlegga mine, forfulgte meg og fant ut hvem jeg var kjæreste med og skrev det ned på sine amerikanske skrivemaskiner (fått av CIA?) som ikke hadde de norske bokstavene æ, ø og å, sørget jeg for å være med å offentliggjøre den såkalte SOL-rapporten. Den var en hemmelig bransjerapport fra NAF (nåværende NHO) om skipsbyggerienes framtid, og at de så for seg en storstilt nedlegging.

Historien er sånn at jeg etter at jeg fikk tak i den, sto på Kaldnes' sitt kopirom en halv dag og sørget for mangfoldiggjøring. Det var ganske uvanlig med kopimaskin den gang – selv om det gikk veldig sakte. Så ble eksemplarene spredd til aviser og fagforeningstillitsvalgte. Hadde det blitt oppdaget, ville jeg blitt oppsagt. Jeg vet ikke om jeg ville fått støtte fra Jern og Metall.

Jeg har altså også vært informant, men ikke agent. Det viktige, prinsipielle skillet mellom en som informerer i positiv forstand og en agent, er et demokratispørsmål. Jeg informerte pressa og dermed alle som ville lese. POTs agenter informerte makta og unndro informasjonen fra offentlig debatt.

Det er et paradoks at vi som slåss mot nedlegginga har mappene fulle, mens de som var representanter for det systemet som ville fjerne 20.000 arbeidsplasser, ikke ble sett på som en trussel. Kan noen tenke seg at direktøren på Kaldnes Mek. den gang, Per Anker-Nilssen, som var sentral i SOL, fikk egen mappe i POTs arkiver? Eller teknisk direktør Ragnar Aasland? Forteller ikke det ganske mye – kanskje alt – om POTs klasstillhørighet (at POT var maktas/borgerskapets redskap) at nettverket deres ble brukt mot oss som slåss for å bevare 4.000 arbeidsplasser på verfta i Vestfold?

SKURKENE GÅR FRI

Det tragiske er at Arbeiderpartiet verva vanlige arbeidsfolk til de lysskye tjenestene, mot det som var deres egentlige interesser: styrke fagforeningene, slåss for arbeidsplassene og et samfunn staten beskytter folk, ikke forfølger dem.

Det er bekymringsfullt når skurkene går fri, og at de blir beskyttet av makta. Hadde jeg visst navnet på agenten(e) POT har sladda i mappa mi, hadde jeg offentliggjort det. Selv om jeg ville bli dømt og avisen(e) som trykket avsløringene fått bøter. Det er neppe mange som tror en slik avsløring hadde truet rikets sikkerhet.

Meg bekrefter mappe-saka det AKP hele tida har hevda, at under kapitalismen er staten et redskap for borgerskapet og politi og militærets viktigste oppgave er å beskytte borgerskapets klasseherredømme. Selv om vi nå bare får se fiiker av materialet som er samla inn, bekrefter de offentliggjorte mappene fra POT denne analysa.

Erik Ness

Larvik RV

FRAMTIDA FOR RV

La RV vokse!

Finn Olav Rolijordet har i siste nummer av Opprør et innlegg der han vurderer framtida for RV. Som en innledende sammenfatning av sitt syn, sier han: "RV sin partimodell som en allianse av revolusjonære må fortsette, men utviklinga mot et stadig mer enhetlig parti må forsterkes". Analysen er nesten utelukkende knytta til forholdet AKP-RV. Og noen av utlegningene av motsetningene internt i RV var mildt sagt pussige. Jeg synes dette blir for trangt, og vil derfor begynne i en annen ende. Jeg vil vurdere RVs situasjon og framtidige muligheter i forhold til de store endringene i økonomi og politikk i samfunnet. Jeg skal til slutt kommentere det pussige.

VALGRESULTATET

Først litt om vurderingen av valget 2001. Valgresultatet for RV var i hovedsak en tilbakegang med ytre faktorer som årsak. Det er helt sikkert mulig å påvise taktiske feil i oppbyggingen av valgkampen fra RVs side. Og så kan en spekulere på om vi for eksempel kunne fått mandat i Hordaland om slike feil var unngått. Men gir en seg ut på en slik vurdering, så er det rimelig lett å vise til andre taktiske disposisjoner som kunne gått andre vegen. Altså: Vi kom i skyggen av SV som tok våre "lånne stemmer". SVs styrke var at de i sin velpolerte og langvarige populisme på "skole- og barn" var i posisjon til rett tid. Og det på et tidspunkt da Frp ikke kunne gjøre come-back fra høsten før. Og det fantes ikke mulighet for AP å gå til motoffensiv (toneangivende redaktører i Norge hadde de facto avsatt Stoltenberg på forsommeren). Når så RV ikke maktet å komme i posisjon til en kamp som var blitt mye, mye vanskeligere; nemlig å sikre seg plass i elitegruppa på TV, så var "skjebnen besegla". Dette er de store trekkene. RVs relative styrke på politikk og organisasjon var lite endra fra 1999 (eller 1997) til 2001.

Men: Valgutfallet må også analyseres opp mot utviklinga av klassekamp og politisk kamp i samfunnet. 90-tallet var en periode uten store oppsving i klassekampen. Vi kan notere en svært viktig seier i den nasjonale kampen (1994-avstemningen med nytt nei til EU) hvor arbeiderklassen og fagbevegelsen spilte en større rolle enn i 1972. Et trekk fra 90-tallet er at streiker og aksjoner mer og mer bryter ut i kvinnedominerte fagforeninger og i kamper rettet mot staten. Budsjettkamper og lokale saks-kamper på kommuneplan kan bli svært store og vinner ofte fram på kortsiktige krav. Høgkonjunktoren med god tilgang på arbeid skjuler i dag mange utviklingstrekk som i kommende nedgangstider vil ramme store grupper hardt. Det gjelder ungdom som ikke har råd til å kjøpe bolig eller som står i ekstrem boliggjeld uten arbeid. Det gjelder alle de som nå slankes bort fra nesten alle private virksomheter og som ikke kan tas opp i tjenesteyrkene som vil bli metta når mellomskilte rammes økonomisk (slik vi ser under krakk og nedgangstider i andre stater). Det vil også skjerpe den misnøyen som fins med avgift- og skattetrykket fordi flere og flere offentlige tjenester belegges med avgifter eller egenandeler.

90-tallet har ikke svekka fagbevegelsen vesentlig i Norge. Til tross for de store forskyvningene i sjølve klassen. Til tross for alle strukturelle angrep diverse utvalg jobber med (a la Stabell-utvalget). Og til tross for profesjonell fagforeningsknusing som snikes inn via nye multinasjonale konsern (Eurest m.fl.). Derimot er APs grep om fagbevegelsen svekka, og andre viktige nettverk trekker i hop erfaringene og overfører dem til kampen (Kvinner på Tvers, Trondheimskonferansen, Aksjon For Velferdsstaten osv). Men arbeidsgiverne har samordna seg bedre, og forbereder bl.a. et storstilt angrep på normalarbeidsdagen.

90-tallet har ikke endra, snarere skjerpa ustabiliteten på den parlamentariske arenaen. Dette reflekterer spenningene mellom den svært konsentrerte finanskapitalen sine behov for å tilpasse seg verdensmarkedet, og strukturen i den norske forvaltninga og styrssettet som ennå gir rom for å forsvare distriktsrettigheter og offentlig velferd. Vekslede regjeringer prøver å endre på dette, og de lever ikke lenge. Den sterke nasjonale bevegelsen som holder Norge utenfor EU må framstå som et avgjørende hinder for å liberalisere den norske økonomien i raskere tempo.

VÅR UTFORDRING

Kort oppsummert: RV har holdt tritten på 90-tallet ved å søke mot de positive endringene som har funnet sted og ved å utnytte de åpninger i fiendens leir vi har kunnet se. SV fikk uttelling på et heldig tidspunkt, men vil nå måtte temme venstrefløyen sin for å rykke videre opp. AP ligger nede. Utsiktene framover er spennende og kan by på overraskelser. RVs styrke er uavhengigheten i det parlamentariske spillet, at vi ikke tar budsjettansvar og ikke minst at vi har en klar anti-kapitalistisk skolering og orientering. Med dette i bunn er utfordringen å utvikle alliansearbeidet og utvikle vårt politiske program. Det er i dette lyset vi trenger å diskutere hvordan utviklinga av RV som parti bør gå. RV er et parti. La det ikke være noen tvil om det. I hvilken retning ville det være bra at dette partiet utviklet seg? En mulighet er mer ideologisk enhet på et marxistisk grunnlag, der det vil være nokså viktig hva medlemmene mente om marxistisk teori. En annen mulighet er å legge større vekt på dem som er imot kapitalismen og som deltar i klassekampen, aksjoner, solidaritetsarbeid. Det er ikke nødvendigvis noen motsætning mellom to slike veier. Men det kan være det. Min mening er at en revolusjonær politikk må ligge i bunnen. Samtidig må det bli lettere å tilslutte seg RV – det må bli lettere å arbeide i RV. Våre målgrupper må være de som driver interessekampen. Vi må øke kontaktfata til folkelige organisasjoner og invitere deres tillitsfolk inn på våre lister i langt større grad enn vi har fått til hittil. Det betyr at vi gir større rom for den politiske dagskampen og setter denne i et revolusjonært perspektiv. Vi kan bygge RV større ved å ha utsynet vårt mer mot dem som driver klassekamp i stort og smått, enn mot smågrupper på venstresida, for å sette det på spissen.

VÅRE SVAKHETER

Vi har tre viktige svakheter. Det ene er at vi er topp-tunge på manns-sida. Dette betyr at vi også glipper på politikken og innrettingen sjøl om vi ønsker å ha arbeidet vårt retta inn på kvinner og kvinnekraft. Det andre er at vi ikke utdanner tillitsvalgte. Det tredje er at vi har tapt hegemoniet blant ungdommen til SV. Det første har vi tatt tak i, men det vil ta lang tid å rette på det. Det andre og tredje er vi lengre unna å forstå. RV og AKP bør diskutere dette med Rød Ungdom og finne fram til en plan for å vinne tilbake store ungdomsgrupper.

VALGFRONT

"Er vi (RV) bare formelt akseptert som et parti, men de facto en valgfront (for AKP)?" spør Finn Olav i sitt innlegg. Jeg tror at AKPer absolutt oppfatter RV som et parti. Og at det også er en allianse med andre "partier" og grupperinger i RV. Hva er dette RV-partiets trumfkort? Jeg mener det er valgarbeid, dvs arbeidet i de folkevalgte organene. Jeg synes det var rart om Finn Olav ikke mener det! RV er det eneste partiet som stiller opp en revolusjonær parlamentarisk politikk. Det betyr ikke at partiet RV ikke kan stille med andre ting – som vi også gjør. I strategivurdering deler jeg Finn Olavs påpeking av betydningen av å drive allsidig politisk arbeid. Men valgarbeidet/arbeidet i folkevalgte organer driver vi fordi det utvider det politiske arbeidet i arbeiderklassen, og det er en gylden anledning til å utvikle politikken og programmene våre og stable på beina nye allianser.

PUSSIGE SAKER

Finn Olav skriver: "Her går det et ideologisk skille mellom kamerater i RV i dag: på den ene siden de kommunistene som ønsker et parti som definerer seg som en fortrupp, en ledende kraft som opptrer på vegne av arbeiderklassen i spissen for revolusjonen og bygginga av sosialismen og på den andre siden de kommunistene som ønsker et parti som definerer seg som arbeiderklassens redskap og allierte og som ikke har som mål å ta ledelsen fra arbeiderklassen i hverken revolusjonen eller

bygginga av sosialismen." Jeg tror Finn Olav har tilsig hensikt å karakterisere noen retninger i RV, men i treffer du noe som helst? Jeg tror det er mye bedre for utviklinga av RV-partiet om vi alle, inklusive partisekretær Finn Olav Rolijordet, kastet øynene på utviklinga av samfunnet, av den økonomiske og politiske kampen, i stedet for å gjøre forre skjeller mellom fløyer til vårt tema.

Finn Olav tilhører et parti i RV som ikke har navn, og det er nokså løst organisert. Vi kan kalle det "tidligere AKP-ere"-partiet. Jeg tror det ville være nyttig for RV om dette partiet undersøkte mulighetene av "å bli mer enhetlig" og evt. slå seg sammen med AKP og liknende partier UTENFOR RV. Jeg tror det ville være bra for RV om vi fylte opp rekkene med folk som kom inn fra dagskampen og som gjorde Finn Olaver, Bjarker og undertegnede (akp-ere) mindre betydningsfulle i RVs organer. Vi har absolutt lite bruk for den type fraksjonskamper vi har sett mye av på 90-tallet. At det er behov for partier av AKPs type og "tidligere AKP-eres" type, er hevet over enhver tvil. RV har nettopp ikke greidd å utvikle det som AKP har vært gode på opp gjennom tidene: Utdanne revolusjonære som kan fylle på aktivist- og tillitvalgsskiktet i RV.

Asgeir Bell, medlem av RVs arbeidsutvalg og nestleder i AKP
(Sandnes 07.03. 2002)

FRAMTIDA FOR RV

Det rene dill

Partisekretær i RV, Finn Olav Rolijordet, skulle i kraft av sin stilling være den som var mest og best informert om hva og hvordan det tenkes i RV-miljø. Dette hører med til jobben hans. Historisk er det slik at det i 1990 ble laget et dokument hvor det het at RV var løstrevet og fristilt fra det maoistiske partiet AKP (Sjekk dokumentet om nødvendig). Daværende formann Aksel Nærstad begynte på dette tidspunkt å snakke om at RV var et parti uten at medlemmene hadde fått noen informasjon om når partistiftelsen fant sted med vedtekter, program og statutter. I likhet med flere andre trodde også undertegnede det var slik at RV var "fristilt" og meldte seg inn med den hensikt å lage et parti som var annerledes enn AKP, befridd fra arven av maostalinisme.

I de årene som har gått siden den gang skjønner jeg mindre og mindre av hva som foregår i RV og siden jeg også ble skviset ut av Klassekampen av Jon Michelets debattredaktører, er fremmedgjeringen stor. Men jeg forstod faktisk hvorfor da jeg leste Finn Olav Rolijordet nr 1-2002

hvor han først skryter av at "mange akp-ere er i dag en stor ressurs for RV" og så slipper spørsmålet i løse: "Derfor er det uheldig at AKP ikke har noe nytt vedtak (internt?) om partiets forhold til RV. Er det bare formelt akseptert som et parti, men de facto en valgfront?" Dette er en form for galskap som må løses hvis ikke RV skal bli nedlagt.

1) AKP laget et vedtak om RVs frigjørelse i 1990! Er dette omgjort så må vi medlemmer umiddelbart få informasjon om det!

2) Partisekretær Rolijordet vet ikke selv om han er lur av AKP og stiller spørsmålet i det blå i en atmosfære som en slags politisk husmann under AKP! Det er helt utrolig, 12 år etter 1990.

3) Hvis ikke Rolijordet snarest kan finne ut av dette spørsmålet om vi er fristilt fra AKP eller om vi er defacto valgfront, så kan han ikke regne undertegnede blant medlemmene. Det er grenser hvor lenge og mye dill voksne mennesker skal leve med.

Jan Hårstad
Oslo RV

B-BLAD
Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhausgate 27, 0183 Oslo

www.rv.no

MATERIELLBESTILLING

Liste over materiell som kan bestilles fra RV

Sist ajourført: 17.10.2001.

Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo eller fakses til 22 98 90 55.

Bøker:	Pris:
___ stk. Livet bak murene. Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997	kr 40
___ stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting - to år på Stortinget. Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.	kr 10
___ stk. Rødt! Erling Folkvord - 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)	kr 298
___ stk. Den nyliberale revolusjonen. Peder Martin Lysestøl og Roar Ellertsen, 190 sider	kr 200
___ stk. Europa AS. Internasjonale konsern sin lobbyvirksomhet overfor EU/WTO (Klim, dansk)	kr 200

Vi har flere titler i kommisjon fra andre forlag, noen på engelsk, disse omtales i medlemsavisa Opprør.

Hefter:	Pris:
___ stk. Antikrigshefte. Bakgrunnsstoff om den nye krigen, RV sin antikrigsplattform.	kr 20
___ stk. Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. 2000. Red: Finn Olav Rolijordet	kr 40
___ stk. Hvilken effekt vil en multilateral avtale ha på landene i sør? Eksempel India. Kristine Mollø-Christensen (RV) og Trond Sæbø Skarpeteig (FIAN). Utgitt med støtte fra NORAD, desember 1999	kr 20

Program:

___ stk. Prinsippprogrammet	kr 20
___ stk. Prinsippprogram, kortversjon	gratis
___ stk. Arbeidsprogrammet, 2001-2003	kr 20
___ stk. Antirasistisk Manifest	kr 10

Plakater:

___ stk. Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon, 63x16)	kr 5
---	------

Merker:

___ stk. RV-flagget - metall	kr 2
------------------------------	------

Annet:

___ stk. T-skjorter, restopplag. Med RV-logo, rød stjerne eller kvinnekampmerke. Ring og spør om farge/størrelse	kr 150
___ stk. Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)	gratis
___ stk. Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.	gratis

RV skal sende bestillinga til:

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr/sted: _____

FYLKESKONTAKTER I RV

ØSTFOLD

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10
1832 Askim
tlf: 69 88 59 40 / 950 61 290
e-post: a-steins@online.no

AKERSHUS

Geir Christensen
Liavn. 12, 1450 Nesoddtangen
tlf: 66 91 29 68 / 976 31 052
e-post: geir@christensen.vg

OSLO

Olaf Svorstøl
Motzfeldtsgate 5, 0187 Oslo
tlf: 22 17 99 02 / jobb: 22 85 88 04
e-post: olaf.svorstol@so.uio.no

HEDMARK

Ann-Mari Volden
Rute 501 Røsta, 2500 Tynset
tlf: 62 48 44 84 / 951 12 358
e-post: annmv@student.sv.uio.no

OPPLAND

Helge Galtrud
Vårsetervn. 10, 2611 Lillehammer
tlf: 61 25 65 82

BUSKERUD

Erik Halvorsen
Betzy Kjeldsbergsv 154 C
3028 Drammen
tlf: 32 82 07 91 / 920 32 012

VESTFOLD

Per Jørgensen
Anillavn. 20, 3219 Sandefjord
tlf: 33 46 53 42
e-post: perj@vestfoldnett.no

TELEMARK

Morten Halvorsen
Søndre Skogenveien 4,
3679 Notodden
tlf: 35 01 33 93
e-post: mo-halv2@frisurf.no

AUST-AGDER

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør
tlf: 37 15 14 51 / 95 17 69 78
e-post: ketil@risor-rv.com

VEST-AGDER

Bjørn Tore Egeberg
Vigvollåsen 16/34, 4635 Kristiansand S
tlf: 38 17 59 39

ROGALAND

Leiv Olsen
Admiral Cruysgate 24, 4012 Stavanger
tlf: 51 52 59 18 (p), 51 78 80 41 (j)
e-post: leolsen@online.no

HORDALAND

Marte Mjøs Persen
Fantoft studentby N-268, 5075 Bergen
tlf: 55 27 60 49 / 909 59 952
e-post: marte.persen@student.uib.no

SOGN OG FJORDANE

Asbjørn Geithus
Boks 27, 6821 Sandane
tlf: 57 86 61 41

MØRE OG ROMSDAL

Odd Stensholt
Grasskaret 8, 6429 Molde
tlf: 71 21 55 34, 93 86 79 29
e-post: ostensho@online.no

SØR-TRØNDELAG

Per I. Mathisen
Moholt Allé, Hus 14 - L 61
7050 Trondheim
tlf: 73 50 97 05 / 90 62 93 10
e-post: Per.Inge.Mathisen@idi.ntnu.no

NORD-TRØNDELAG

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal
tlf: 74 04 26 18
e-post: s-aamdal@online.no

NORDLAND

Margit Steinholt
Mølnhussletta 4, 8800 Sandnessjøen
tlf: 75 04 91 43
e-post: inghs@online.no

TROMS

Frode Bygdnes
St. Olavsgt. 31, 9405 Harstad
tlf: 77 06 92 60 / 94 85 45 22
e-post: bygdnes@online.no

FINNMARK

Synnøve Thomassen
Skoleåsen 45, 9513 Alta
tlf: 78 43 21 68
e-post: oeheitma@online.no